

Η ΓΥΝΑΙΚΑ Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΧΙΟΥΜΩΝ

Πρωτοχρονιάτικα

Ο μπακαρᾶς τῆς κουζίνας

«Απόψε πιά τὰ δουκικά μέσ' τὴν κουζίνα
φαίνεται στρώνουνε σπουδαῖο μπακαρᾶ,
Εἴν' ἡ μαγειρίσσις ἡ Τρελλο-Σταματῖνα
Ποὺ τὴς προσκλήσεις ἔχει κάνει σοβαρά!
Ἐχει καλέσει τὸν Φουντὴ τὸν πυροσβέστη
— τὸν ξάδερφό της — ὅπως λῆει, ἐδῶ κι' ἄλλοι,
Ἐχει καλέσει τὸν μασιβὴ τὸν Ὀρέστη
Καὶ κοιμαρῶναι πιά σὰν πάπια τοῦ γαλοῦ!

Ἡ κοιμαριέρα ἡ Ἑλένη ἔχει καλίσαι.
Τὸν ξάδερφό της, — ποὺ τὸν ἐβγαλε στὴ μέση
Ὅταν τὴν σκόλασε ὁ ἄλλος ξάδερφός της...
Γιατὶ, ὅπως ἔλεγε, δὲν τοῦ 'φθανε ὁ μισός της...
Ἔτσι, τὸν ξάδερφο, ἐκάλεσε τὸν νέον
Ἐπιλογίαι εἰς τὸν «Λόγο Σκαπανέαν»
Καὶ θά 'χῃ αὐτὴ ἀπ' ὅλες τὴν ἐπιτυχία
Ποὺ ἔχει, τώρα γαλονάτο ἐπιλογίαι...
Ἐκτὸς αὐτῶν, κι' ὁ ὑπέρτης ὁ Μανώλης
Ποὺ εἶναι τζόβενο, ἐξόλης καὶ προώλης
Ἐχει καλέσει τὸ μικρὸ τὸ μοδιτρονί
Ποὺ ράβει πάντα τὰ φουσταῖνα τῆς κυρᾶς...
Κι' ἡ Σταματῖνα, τὸ τραπέζι, τώρα στρώνει
Ποὺ θὰ παχὲρὶ τὸν δουλικὸν ὁ μπακαρᾶς!

Ἔτσι λοιπὸν καὶ ἡ κουζίνα ἔχει γιορτὴ
— τ' ἀφεντικὰ ἔχουνε πᾶσι κάπου ἄλλοι —
Καὶ θὰ τὸ στρώσουνε ἀπὸψε στὸ χαρτί,
Πράγμα πού τ' ἄγαν συχνὰ καὶ πρὸ πολλοῦ.
Ὅμως, προβλέπεται ἀκριβῶς τί θὰ συμβῇ:
Ὁ πυροσβέστης ὁ Φουντῆς τῆς Σταματῖνας,
Στὴν κοιμαριέρα θὰ ριχτῇ, τὴν παλαβή,
Κι' ἡ Σταματῖνα, ὡς κυρία τῆς κουζίνας,
Ἦσως ἀρπάξῃ τὸ τηγάνι ἑσφινικά.
Νὰ κατελλώσῃ, ἀπὸ γυναιτὶ τὴν Ἑλένη,
Καὶ θ' ἀρπαχτοῦνε ἀσφαλῶς τὰ δουκικά
Καθὼς κι' οἱ ξάδερφοί τους οἱ προσκεκλημένοι,
Ἀν δὲν σκεφθοῦν, ἐν μέσῳ τῆς διασκεδάσεως,
Νὰ κάνουν μιά Ἐπιτροπὴ... μὴ Ἐπιμβάσεως!

Ὅταν ἐπιμέρως ὁ Θεὸς Πρωτοχρονιά
Γύρισαν σπῆτα τους, ὁ κύριος κι' ἡ κυρία
Ἀπὸ ἕνα σπῆτα, ἐκεῖ κοντὰ στὴ γειτονιά
Ποὺ εἶχαν τῆς πῆτας, τὴ συνήθη φασαρία.
Αἰφνης ἀκούει τὴν κουζίνα στεναγμούς,
Τρέχουν κι' οἱ δύο, μὲ σχετικὴν ἀησυχία.
Καὶ βλέπουν πρῶτα τὸν... ἐπιλογίαι
Νὰ τρῖμῃ, χάμω ἐσπλωμένος, μὲ σπασμούς!...
Πορέκει, χάμω ἐσπλωμένη, κι' ἡ Ἑλένη
Ἡ Σταματῖνα περκεῖ ἐμελλοσιμένη,
Μὲ τὸ 'να μᾶτι τοῦ πρισιμένο ὁ πυροσβέστης,
Σχεδὸν νεκρὸς καὶ ὁ μασιβὴς ὁ Ὀρέστης
Κι' ἡ μοδιτρονίαια κι' ὁ Μανώλης, ὅπου κι' ὅπου
Σὰν τραυματίαι τοῦ ἰσπανικοῦ μετώπου!...

Ἐπιμερῶς τὴν αἰέσας ἡ κυρία
Κι' ἀπὸ τὸ Σταθμὸ Βοηθειῶν, ἀποστιγμῆ
Ἦρθανε δύο, παρακαλῶ, λεωφορεῖα,
Κι' ἐπαιον πιά εἰς τὴν κουζίνα οἱ στεναγμοί...
Πλὴν, ἡ Ἑλένη, ὁ μικρὸς κι' ἡ Σταματῖνα,
Ἐπερὶ τὸν πρῶτον, ἀφήσαν τὴν κουζίνα
Κι' ἔτσι, ἀνήμερα, οἱ φταχοὶ Πρωτοχρονιά
Ψάχνουν γιὰ σπῆτα, σ' ἄλλη ἄλλῃ γειτονιά!...
Ἡ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

□□□

Ἀπὸ τὰ παιδρά

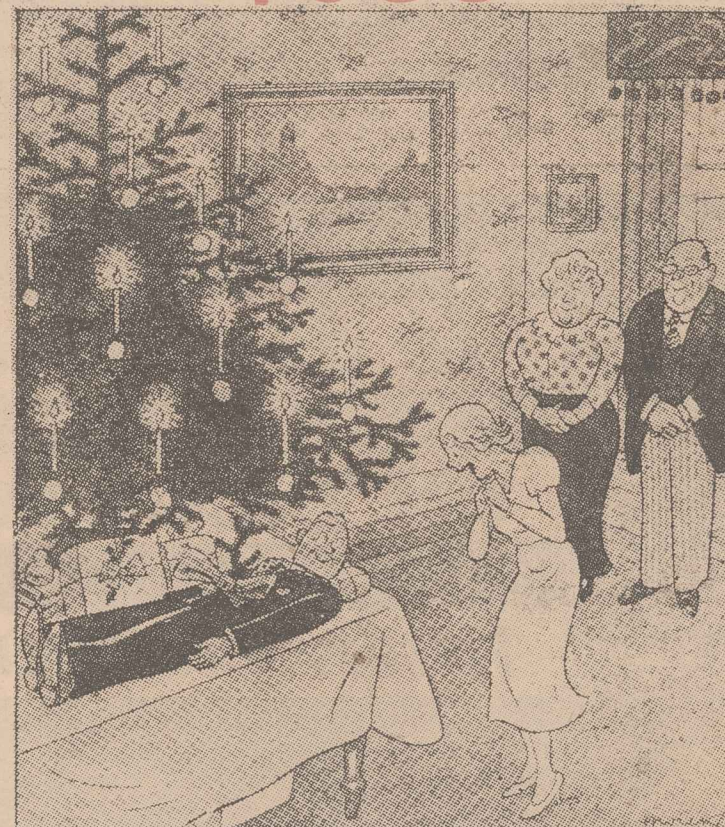
Πρωτοχρονιάτικα:

- Μαμά, τί θὰ βάλωμὲ στὴν πῆτα;
- Ἐνὰ νόμισμα χρυσό, παιδί μου!
- Καὶ γιατί δὲν βάλωμὲ τὸ χρυσὸ ρολοῖ τοῦ μπαμπᾶ πού εἶνε καὶ χαλκαμένον;

□□□

- Ἡ σύζυγος τρέχει στὸν σύζυγον ἀλφαρισμένη:
- Ἐρεῖς; Μοῦ ἔλειψαν τὸ χρυσὸ μου βραχιόλι, ποὺ μοῦ γάρσες πέρισ τὴν Πρωτοχρονιά...
Θὰ πᾶω στὴν δαστυνομία.
- Μὴν πᾶς. Ἐγὼ τὸ πῆρα.
- Γιατὶ;
- Θὰ σὲ ἐνασχολοῦ καὶ φέτος!

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1938

Ἡ καλλίτερη ἀπ' ὅλες θὰ 'τανε Πρωτοχρονιά
Γιὰ τὴν κάθε μορφονιά,
Νὰ βρῖσκη δίπλα στὸ δέντρο μὲ τὰ φῶτα τ' ἀναμμένα
Μέσα στὰ πολλὰ τὰ δῶρα, στὰ κουτιά τὰ διπλωμένα
Μέσα στὰ κομψὰ στολίδια
Τὰ λουλούδια, τὰ παιγνίδια,
Ἐναν κοκκὸ ζωντανό,
Ἐναν ἀντρα ἀληθινό.

Ὡμορφο, κομψοτυμένο καὶ φρεσκοσιδερωμένο
Σὰν πακέτο, μέσα στ' ἄλλα τὰ πακέτα, ἐσπλωμένο!...
Δίπλα δὲ νὰ καμαρώνουν, ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά
Ποὺ ἐδώσανε στὴν κόρη, ἕναν τέτοιο μπουναμά!...

Ἐνα τέτοιο δῶρο ἔχει καὶ ἀξία συμβολικὴ
Ἐνας κοκκὸς, εἶναι κοκκὸς. Καὶ γιὰ τὴν κόρη
Κοκκὸς γυναικὸς θὰ μὲν
Κι' ἔτσι θὰ 'ναὶ ἡ γυναικὶα πᾶς πολὺ εὐτυχισμένη.
Νὰ 'χῃ ἀντρα, ὅλο γέλιο, σὰν τὸ γινωμένο σῆκο.
Ποὺ δὲν θὰ 'χε κι' ἀντιρρῖσεις... Κάτσε... κάτσε!... Σήκω!...

Νάχαμε τὴν τύχη αὐτὴ
Τὴν καλὴ, τὴν ζηλευτὴ,
Νάχαμε τὸν ἀντρα κοκκὸ, δίχως θέλησι καμμιὰ
Γιὰ νὰ μᾶς λῆ: ὄχι, σ' ὅποια μας ἐπιθυμία.
Κοκκὸς νὰ 'τανε σαστὰ
Μὰ...μὲ σάρκα καὶ δοτὰ.

Κι' ἂν ἀγρίευε λιγάκι καμμιὰ μέρα ἐσφινικά,
Ἐνῶ θὰ 'τρωγε μὲ χάρι, δυὸ μπατακί φιλικά,
Θὰ τοῦ λέγαμε μὲ ὕψος καὶ μὲ τρόπο χαρῶτό:
— Κοκκὸ κύριε σὲ βρῆκα...καὶ σὰν κοκκὸ σ' ἀγαπῶ!...

Ἡ ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

□□□

ΕΝΩ ΟΛΟΙ ΠΑΙΖΟΥΝ.

ΠΟΚΕΡ

Παίζουμε πόκερ τέτ-ά-τέτ, κι' ἔπαιζα πὸ καλὰ
Μποῦφα στὴν μπλόφα σου 'κοινα καὶ ὅλες τὴς περνοῦσαι
Συγχαρᾶς σου μᾶζευα ὅλα σου τὰ φιλά
Καὶ σ' ἔβλεπα πού ἔσκαιες, κι' ἀπὸ καρδιά γελοῦσα.

Στὸ τέλος πιά τὴν ἔπαιζα. Στὴν ὑστερὴν συνάντησι
Μ' ἔκανες μ' ἕνα κόλπο σου, μικρή μου, νὰ τὰ χάσω.
— Ρέστα!... μοῦ εἶπες ἐσφινικά, κι' ἐπρόσμενες ἀπάντησαι
Ἦμέρα πὸς μπλοφάρεις. Μὰ τί νὰ κάνω; — Πάσσο!...

Ἐλὰ νὰ ἐνασχολῶμαι ὅν θες καμμιὰ φορὰ,
Ὅταν ἐγὼ σὲ προσκαλῶ, μὴν ἀνηρῆς ποτέ σου
Γιατὶ, μικρή μου, ἐπόθησα, στὸ λέω καθαρά
Ἔστα καὶ μὲ ζημία μου, νὰ βλέπω τὸ...
κ α ρ ρ ε σου!

Α. Γ.

Λόγια μεγάλων γυναικῶν

— Ὅταν παίζαμε τὴς κουμπᾶρες μὲ τὴν Ἀννα
Στέν, ἡ Ντομιλ Νταριέ μᾶς ἐξήλανε...

ΙΡΙΣ ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΥ
Φίλη τῶν ἀπανταχοῦ ἀστέρων

□□□

— Χορεύετε!... χορεύετε!... Δίνετε πάντα στὰ
σπῆτα σας δεξιότητες!... Γιατὶ, ἂν δὲν δώσετε τί
θὰ γράμω ἐγώ;

ΑΝΝΑ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ
(Μοντάν)

□□□

— Μ' ἀρέσει ἕνα ποίημα ὅταν εἶνε... ο ὁ ρ ἄ
νι ο ἰ...!

ΑΛΚΗΣ ΘΥΛΛΟΣ
(Λίγο ἀπ' ὅλα)

□□□

— Ἐγγραμὰ ἕνα δράμα. Μοῦ εἶπαν πὸς ἦταν...
ὁπερῆτα. Γράφω μιά ὁπερῆτα, μοῦ λένε πὸς
εἶνε ὁ ρ ἄ μ ἰ...!

ΓΑΛΑΤΕΙΑ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ
Συγγραφεὺς-ποιήτρια

□□□

— Ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ ἔχῃ... β α ρ ὀ
τ η τ ἰ...!

ΣΟΦΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ
(Πρωτοβλήτρια Βορέων Βορῶν)

□□□

Ἡ ἀλληλογραφία τῆς Σουφραζέττας

Δίδω Λουίζαν Ποζέλλι, Ἐνταῖθα.
—Πετράς σὰς παρέλαβε στὴ βιογραφία σας,
π ε τ ρ ἰ ἄ σ ἄς ἦλθε. Πί τίς θῆκατε τὴς βιο-
γραφίες; Ἄλλως τε ἐσὰς σὰς χρειάζεται βιο-
γράφος μὲ Ἄττικ-ὸν ἄλως. Ἐνῶ ὁ νεκρὸς Πέ-
τράς δὲν ἔχει ὁ ἀτυχής.

Καν Εὐριδίκη Πουρῆ, Ἐνταῖθα.
—Μοῦ γράφετε ὅτι ζηλεύετε τὸν ἀντρα σας ἐ-
πειδὴ διευθύνει παρασκευασιῶν. Εἶπα ὁπερῆ-
τικῇ. Τόσα χρόνια, ἀκόμη δὲν ἐσυνηθασαί;
Ἄλλως τε δὲν εἶναι καὶ Γαβριέλα γιὰ νὰ φᾶ
τὰ κορίτσια!...

Δεσποινίδα Ζαζάν Μπριλλάντη,
Βόλον.— Μοῦ γράφετε ὅτι λυπεῖσθε πού δὲν
βρίσκασθε στὰς Ἀθήνας γιὰ ν' ἀγοράσετε πρῶ-
τοχρονιάτικους κομπομιτῆδες. Τί νὰ τοὺς κάνε-
τε; Ἐσεῖς ἔχετε τόσοι θαυμαστές!...

Κυρία Λιλήν Ἰακωβίδου, ποιή-
τρια, Ἐνταῖθα.— Δὲν μοῦ ἀρέσει ὁ τίτλος τῆς
νέας ποιητικῆς σας συλλογῆς: «Φλυαρίες!...»
Ἄν τὰ ποιήματά σας εἶνε φλυαρίες, τότε τίς καὶ
θημερινές σας κουβέντες πὸς θὰ τίς ἐναλωῖσεν
ἀπὸ τὰ ποιήματά;

□□□

Πρωτοχρονιάτικα ψώνια

Ἡ ΚΥΡΙΑ.— Κύριε πόλιμαν!... Νομίζω πὸς
ὁ ἀντρας μου ἔσκασε! Εἶνε τώρα πέντε λεπτά
πού τὰ πακέτα δὲν σολεῖουν!

Ἡ γυναῖκα

ΕΝΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1938

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗ

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ακόμα μεσάνυχτα και οι αναρριχητές κοιμήθηκαν κάτω απ' τα πέτρινα κομμάτια τους. Ο ούρανος ήταν σκοτεινός και φωτιζόταν μόνο απ' τις χιλιάδες των άστρων, που έμοιαζαν να λυώνουν εκεί πάνω, προς το ζην — στην κορυφή του ούρανού θάλασσας. Εκεί δεν υπήρχαν πια δρόμοι άστρων, αλλά ένα μεγάλο, απέραντο διάστημα, που το φεγγάρι έκανε το μελινό του φως, στην περιοχή της αιώνας μοναξιάς και σιωπής.

Εν τούτοις ο καλός άγιος, καθώς κοιμήθηκε, γλυτορούσε και κατέβρισκε προς τα σπείτα των ανθρώπων. Ένα βράδυ όμως απ' τους άπειρους πόθους του κόσμου, που πήγαινε, έπεφτε με την ελπίδα να χυθεί το χιόνι. Το ψυχρό φως του φεγγαριού χροματίζει γαλάζια την άνεση ρούπα που, τ' άσπρα μαλλιά του και το λαμπρό κορίνι, που έφερνε στους ώμους του.

Δεν είναι καθόλου μεγάλο το κορίνι, που έχει μέσα τα δώρα του ο "Αη-Βασίλης, αλλά ξαναθυμίζει κάθε χρόνο το βάμμα των πέντε φωμιών, που ο Χριστός έκανε, έδω και τόσα χρόνια, πέντε χιλιάδες. Το ίδιο. Κι' ο "Αη-Βασίλης έχει πολλά και δώρα πράγματα για να χαρίσει στην πελαγία του, δηλαδή στα παιδιά και στους μεγάλους. Οι μόνιμοι και οι δέ το είναι το ίδιο αγαπητοί. Χαρίζει κοίτες στις γλυκές μικρές κοπέλες και τυφλά στα γενναία παιδιά και έπωφελείται της ευκαιρίας κάθε χρόνο για να μοιράσει ένα λαχνό από νειέρα και αλυσάκια ο' όλους τους συμπαθητικούς άειώνους τύπους, που λέγονται έρωτευμένοι και ποιητές...

Κάτω, στα διάφανα σκοτάδια, μια μαύρη μάκα, σηματοδομένη από φωτιές, πηγμένη στις στεγές και στους θόλους, φάνηκε να σφύζει προς αυτόν. Κατέβηκε πιο γρήγορα κι' ο θόρυβος της πλέως έφτασε κάτω από τα πόδια του σαν ένα κύμα από ήχους. Ο "Αη-Βασίλης άνοιξε την Άθήνα. Οι χιλιάδες των σπιτιών, που χάνονται πέρα στ' όριζοντα, περίμεναν την επίσκεψή του. Δεν τ' άκουσε μπροστά στον άριθμό και στην μαυρίδα. Θορυβώδης γάργαρα το ένα απ' την καπνοδόχο, ύστερα ξαναέβηκε και χάρθηκε σ' ένα άλλο. Και από καπνοδόχο σ' ένα καπνοδόχο, μπαίνοντας και βγαίνοντας, πήγαινε τόσο γρήγορα, τόσο γρήγορα, που έμοιαζε σαν μια ιπτάμενη στίβα.

Δεν χρειάζεται περισσότερο από ένα τέταρτο της ώρας στον "Αη-Βασίλη για να τελειώσει τη δουλειά του. Ο τόσο λίγος αυτός χρόνος το έπαιρτε να δη όλα τα παιδιά που κοιμούνται στα κρεβατάκια τους, όλες τις ρομαντικές κοπέλες και όλους τους άφρονες. Σε λιγότερο από δεκαπέντε λεπτά ο "Αη-Βασίλης πρέπει να γεμίσει όλα τα σπείτα με δώρα κι' όλες τις καρδιές με ελπίδες...

Αυτό το βράδυ ο "Αη-Βασίλης υπήρξε πιο γρήγορος από κάθε άλλη φορά και λίγα λεπτά πριν από τη συνθημένη ώρα,

ήταν έλευθερος, αφού έκανε τόσους εύτυχισμένους. Σκυμμένος πάνω από μια στέγη, παρατηρούσε τον έρημο δρόμο που το φεγγάρι φώτιζε από τη μία πλευρά. Τόσες οι πόρτες, όλα τα παράθυρα ήταν κλειστά. Κάπου μια γάτα ναυαγούσε. Ένας χορευτικός σκοπός πέρασε μακριά. Ο "Αη-Βασίλης, λευκός μέσα στο φως, δεν άφηνε σκιά. Η στέγη φαίνεται να γλιστρήει στα νύκτα. Ήταν έτοιμη να φύγει όταν

από τα πρώτα τριφερά μας χρόνια και καταμεινές για ν' αγαπηθούν. Ω φίλη μου... οι ίδιες ελπίδες γέμισαν τις καρδιές μας. Μικρή φίλη άγνωστη, μικρή μου αδελφή κλειμένη απ' το πεπρωμένο, πώς να φαντασθώ το μικρό γλυκό πρόσωπό σου των χρόνων; Και πώς θα μπορούσες και σ' να διακρίνης κάτω απ' τα ανθρώπινα χαράματα; Κι' έλα, γλυκερά μου, κηρύστικα μου την δροσερή μορφή του μ-

της κι' έλα με θερμά δάκρυα. Ο άλλος προστάθηκε να την ησυχάσει, αλλά και το δικό του μάτι ήταν ύγρα.

Και το ψυχρό βλέμμα του παρελθόντος, τους κτύπησε και τους δυο μέσα απ' το σκοτάδι.

Το ρολόι έδειχνε πώς σ' έλγω θα χ'ν ποσες μεσάνυχτα.

— Μην κλαίς αγαπημένη μου, της είπε. Οι γυναίκες είναι αιώνας μικρές κόρες κι' ο έρωτευμένος άνδρας ξαναγεννιέται καιδί. Για να ελευθερωθώ τη ζηλότυπη μοίρα, άς ξαναζήσουμε στη φαντασία μας μια στιγμή των παιδικών μας χρόνων. Άς ξαναζήσουμε για λίγο οι δυο μικροί άδωχοι χαρούμενοι φίλοι. Έλα, γλυκερά μου,

έλα μαζί μου κοντά στη φωτιά που σβήνει, παίρνοντας μαζί της τον παλιό χρόνο. Έλα...

Την τράβηξε άπασα από το χέρι και την έφερε κοντά στη φωτιά, που έβρισκε.

Είχε ένα παιγνίδι, στην τσέπη του και λογάριζε να της το γλυτορήσει στο χέρι της, για να ναι πιο δυνατή ή αλυσάκη.

Άλλα δταν γονάτισαν κι' οι δυο μπροστά στη φωτιά και το ρολόι του τζακιού άρχισε να χτυπάει μεσάνυχτα, κλώνοντας τον νέο χρόνο και διώχνοντας τον παλιό, δταν τα μέτωπά τους ένώθηκαν, δταν οι δυο τους σκυμμένοι πήραν τη χαρτωμένη στάσι δυο παιδιών, τότε ο "Αη-Βασίλης άπλωσε τ' άδωχα χέρια του μέσα απ' τα δαυλά πυθμένα και χάδεψε τα μετωπά τους.

Κυττάζοντας.

Κι' ο ένας είδε στον άλλον ένα χαριτωμένο και κατάχαλο άγόρι, μια γλυκερά, μικρή παιδούλα.

Το ρολόι γυμνούσε μεσάνυχτα. Συνεπαρμένοι από τη γλυκερά ανταπότη έμειναν σ' εκείνη τη θέα κι' δταν ο τελευταίος χτύπος του ρολογιού άνηγγισσε και κυττάζοντας ξανά, τότε πάλι είδε ο έρωτης την έρωμένη.

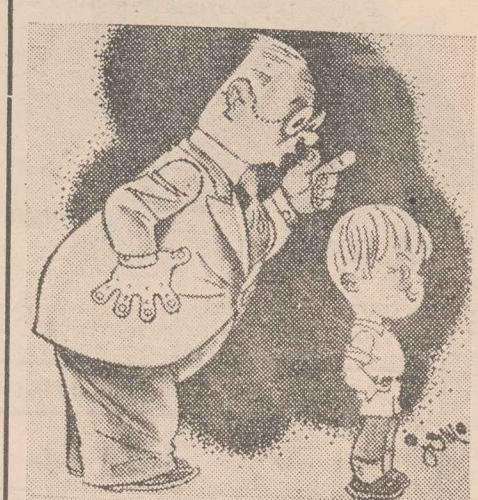
Όμως, δεν ήταν όμοιοι με το ζευγάρι που πριν έλκασγε στο νιβάνι. Ένα φως είχε μείνει μέσα στα μάτια τους, μια χαρά μέν' στην καρδιά τους...

Για τη στιγμή των περασμένων που ξαναζήσαν...

(Διασκευή από το Γαλλικό)

Η ΞΕΝΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΚΡΥΦΤΟΥΛΙ ΤΟΥ ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗ

— Έννοια σου! Έτσι άτακτος που είσαι ο Άγιος Βασίλης δεν θα σοφ φέρη τίποτα φέτος! — Περύγιο! Γιατί λοιπόν έκρυψε τα παιχνίδια στη ντουλάπα της μαμάς;

Η ΓΙΑΓΙΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Μονολογεί: — Περύγιο. Κάποιο λάθος θα-κανα. Τα τυλίξα όλα, τους θυμήθηκα όλους. Άπομεινε μονάχα αυτό το αλογάκι. Μα δεν ταίριαζει βέβαια για τον εξάδελφό μου τον συνταγματάρχη!...

ΤΟ ΕΜΒΑΘΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Άεροπόρος θα γενώ τη γη να μην άγγιζώ να 'μαι ψηλά στον ούρανο τα σύννεφα να σκίζω.

Ψυχή και σώμα δυνατός σαν πάνω το τιμόνι να γίνωμαι πότε αητός και πότε γελιόδι.

Και αν η μοίρα το καλέι μια μέρα να πεθάνω θέλω του χάρου το φυλ μέσ στο άεροπλάνο.

Α. ΦΡΑΝΤΖΗΣ

Άντιστράτηγος ε. α.

ΗΤΑΝ Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΤΗΣ ΒΡΑΔΥΑΣ...

Οι ημέρες αυτές των έορτών συμπίπτουν και με τις διακοπές: Θά έχετε, λοιπόν, τον καιρό να περιποιηθήτε τον έαυτό σας, να γίνετε ώραιες. Μην παραμελήσετε καμιά λεπτομέρεια, ακολουθήστε το παράδειγμα της γυναίκας αυτής και θά έπιτύχετε.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ κάποτε πήγε σ' ένα μεγάλο χορό. Μόλις έκανε την εμφάνισή της μέσα στην αίθουσα, σκόρπισε γύρω της τον θαυμασμό για την κομψότητα και την λάμψη της. Όλα τα μάτια γύρισαν προς αυτήν. Οι άνδρες την θαύμασαν, οι γυναίκες την ζηλεύσαν, και ο βέβαια, άγαπητή μου άναγνώστη, θά είπες με στεναγμό μέσα σου: «Τι τυχερή που είναι!... Όλα της έρχονται έξοχα...».

Πιστεύετε ότι το όνειρώδες αυτό πλάνισμα παρουσιάσθηκε μπροστά σας μόνο με τη δύναμη μιας μαγικής ράβδου; Νομίζατε ότι ήρκεσε η γυναίκα αυτή να φορέη βρα

στικά και πρόχειρα ένα φουστάνι για να φθάσει σ' αυτό το αποτέλεσμα; Δεν είναι έτσι. Οι γιαγιάδες μας έλεγαν ότι για να είναι μια γυναίκα όμορφη πρέπει να υποφέρει. Κι' εγώ υποθεματίζω: μήν τέτοια άρμονία πραγματοποιείται με την κατανώλωση ενεργητικότητας, με μια προσπάθεια. Άντιληφθήτε καλά ότι η χάρις και η όμορφιά δεν είναι πάντοτε έμφυτα πράγματα. Ήμπορούν να διδαχθούν. Και αυτό αντί να σας απελτίξει, πρέπει να σας ενθαρρύνει. Στην Άμερική υπάρχουν σχολεία όπου διδάσκονται η τέχνη του έρεσκειν. Γιατί λοιπόν και σεις να μην καταπορώσετε να γίνετε η βασίλισσα μιας βραδυάς χορού;...

πόδια της είναι άναπαυμένα. Άγνοεί τί θά πούθεραριμένα και με λίγο μασάζ πριν πη κάλως. Παρμπολούς, μασάζ, φυσικές άσκησης, όλα τους τα παρέχει. Έλαφρά λουν έως την αυγή.

Ή ωραιότερη της βραδυάς

Και τώρα τελείωσαν όλα. Ούτε άγωνιώδη βλιμμάτα στον καθρέφτη, ούτε πούδρα-ρισμα κάθε τρία λεπτά. Έκοιμε ότι χρειάζεται και δεν σκέπτεται τίποτα πια...

Ή βραδυά θά είναι περίφημη: ήδη η άνα- μώνη της διασκεδάσεως κοκκινίζει τα μά-

γούλά της και κάνει το βλέμμα της να λάμπη.

Μπαίνει στην αίθουσα με έλευθερία και φυσικότητα, βέβαια για τον έαυτό της, γε- μινή της διασκεδάσεως κοκκινίζει τα μά-

μάτι χαρά που ζή και είναι όμορφη...

Γιατί ήταν κομψή

Δεν είναι θαύμα αυτό το λευκό φόρεμα, του οποίου οι άρμονικές πτυχές μοιάζουν με πέταλα ζωντανού άνθους; Τι λεπτεπί- λεπτο πράγμα που φαίνεται! Και πράγμα- τι τέτοιο είναι. Μόνο μια γυναίκα μπο- ρεί να φαντασθαι τι φροντίδα άπατεί αυτό το φόρεμα...

Ένας λεπτός κορσές από κρέπ σφίγγει τα ισχία της. Και η πό νεα και η πιο λεπτή σιλουέττα το χρειάζεται αυτό. Ή δάχη εί- ναι γυμνή, η φούστα περιβάλλει τα ισχία και κατόπιν πέφτει σε σχήμα άνεστραμένου του λουλουδιού.

Γιατί είχε ωραίο παράστημα

Άλλα ένα ωραίο φόρεμα άρκει σ' ένα κομψή γυναίκα; Γνωρίζετε καλά ότι και η τελευταίη τουαλέττα δεν είναι τίποτα χωρίς την καλή στάσι. Ή χάρις δεν δόθηκε σ' όλες, αλλά όλες μπορούν να την άπο- κτήσουν.

Έξω μια νέα γυναίκα που καταλαβαί- νεται, από πανικό δταν πρόκειται να δια- σχισί ένα σάλιν κάτω από τα μάτια των προσκεκλημένων. «Με πόνια Ουγγρος» λαι...

Και καταπιά πάντοτε να πέφει πάνω σ' ένα έπιπλο, ή να υπερδεύεται στο χαλί.

Υπάρχουν τρόποι να διδαχθήτε πώς πρέ- πει να στέκεσθε, να βαδίζετε, να κάθεσθε. Γιατί να ζηλεύετε την γυναίκα που τα έ- ρει όλα αυτά; Κοπίσσε για να το έπιτύχη. Κάθε μέρα κάνει ειδικά γυμνάσματα. Και σεις;... Άρχιστε όσο το δυνατόν πιο γρή- γορα...

Τα μαλλιά της και τα χέρια της

Κυττάζτε τα μαλλιά της. Είναι φυσικοί οι κομματοί αυτοί, απλώς οι μπούκιες; Άν την έρωτήσετε θά σας έρωμολογήσει κρυφά ότι είναι το αποτέλεσμα μακράς ύπομονης. Στην άρχη βέβαια μια περμα- νώνη, ένα σασμουάν και ένα εμίζ-άν-πλι- κάθε τρεις έβδομοδες στ' αν κούρεται. Έως εδω τίποτε το περίεργο. Άλλά έπειδή είναι έξοχη και θέλει να μείνη έξοχη έως το γή- ρας της, τα πλένει και τα τρίβει ή έβα- κάθε δέκα μέρες με χαμομήλι. Ένδ άκόμα είναι ύγρα, με δυο στρογγυλές χείρες σχηματίζει πλαστεϊς κυματισμούς πάνω από το μέτωπο. Στον τράχηλο τα πιο κοντά μαλλιά γυαλίζουν και στερεώνονται με καρ-

φίτσες. Ένα φιλέ στο κεφάλι. Και τα άφι- να να στεγνώσουν άργά-άργα, φτεάνοντας εν τώ μεταξύ τα νύχια της για να μη χάνη καμφο.

Και τα χέρια της; Πώς τα διατηρεί έτοι- άσπρα και λεπτά; Είναι πολύ απλό. Την παραμονή του χορού τα άλμψε με μ.ά μαλακτική κρέμα και έπειτα να κοιμηθί με γάντια... Και έπειτα την ημέρα του χορού τα βύθισε επί 5 λεπτά σε πολύ ζεστό λάδι και έπειτα τα έπλυνε με ζεστό νερό και πολύ παχύ σαπούνι. Ένα έλαφρό μασ- σάζ με κρέμα λεμονιά, λίγη πούδρα και λίγο λευκό κάτω από τα νύχια τα έπαι- βερνικώνονται, και όλα είναι έτοιμα...

Ντεκολτέ και μακιγιάζ

Όταν το ντεκολτέ είναι μεγάλο, ή ρά- χη, οι άμοι, τα μπράτσα έχουν την ίδια σημασία με το πρόσωπο. Το λείο και βε- λούδινο αυτό δέρμα δεν έγινε σ' μια βρα-δυά. Είναι αποτέλεσμα καθημερινών παρι- ποήσεων. Κάθε μέρα ένα γερό τρίμμα με- σα στο μπάνιο με ένα γάντι από τρίχα. Άπό κορού εις κορίον επάλειψις του σώ-ματος με λάδι ή χλιαρή λανολίνη. Πριν περσώ το φόρεμά της έβαλε άπλωδς μια λαισιν και σκουπίθηκε την τελευταία στι- γμή με ένα λεπτό κομψόδερμα.

Ή μόδα άπατεί το άόρατο μακιγιάζ. Το ρούζ που φορεί να άντέχη στη λάμψη των φώτων της αίθουσας. Σε έλο της το πρόσωπο πέρσσε ένα γλάττα του τόνου του- δέριματός της, που της δίνει μια φινέτσα

πορσελλάνης. Δύο στρομάκια πούδρας, το ένα πιο άνοιχτό, το άλλο πιο σκούρο. Θυ- στικό κόκκινο στα χείλη. Άλγη υπεργιαστίνη στα φρύδια, και στα βλεφάρια ένα έχνος μόνο μωβ, από το πιο λεπτό που υπάρχει.

Όλα αυτά δεν μπορεί να τα έδη κανείς, μαγεύοντας και συγχάνοντας με κένο το άπειρα λεπτό που προσθέτει κάτι στη χά-ρι της... Έκείνο το φυσικό άρωμα του κορ- μού που πήρε το καθημερινό του μπάνιο, του καθαρού έσάφρουχου, του περποιημέ- νου στόματος...

Το πρόσωπό της είναι άγνό και δταν στριφογυρίσει όλη τη νύχτα στους ήχους της όρχήστρας, κοινέναι έχνος κοπιάσεως δεν θά το χολώση. Μπορεί να χορεύη έλα- φρή έως το πρωί. Και έβρετε γιατί; Τα

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8
ΕΡΜΟΥ 30
ΣΤΑΔΙΟΥ-ΑΙΟΛΟΥ 96

...το θά μπορούσαμε να καταλάβουμε αν το γ
...κό παγγινύδι του ξρωτός συνεχίζεται και με
...τό πόντος της αλλαίας-στό θέατρο ή το άνω
...11% των φώτων-στών κινηματογράφο...

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ BINET VALMER

ΣΤΗΝ άσκη της προβλήτης, απέναντι στον άνοιχο δρόμο, μια νέα γυναίκα περιμένα από ώρα πολλή με άγνοια. Όλη της η ζωή είχε συγκεντρωθεί στα μάτια της. Έτσι της ήταν και άλλος ένας άνθρωπος. Δεν τούς έγνωριζε, αλλά μόλις ο κάποιος τον πείσει άφαινε στο βάθος γύρισε και τους φώναξε:

—Είμαι εκείνος... έρχεται...

Και έδειχνε το μαύρο σμυδάκι που μεγάλωνε.

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

Φρόνιζε ή Σιμόνη το αλφάβητο και ή άγάπη την έκανε να κοιτάει μια γλαυκιά έστιασά γύρω της πείν άνομα κοίωση τα μπράτσα του άνδρος της να την σφίγγουν.

Ήταν ή ίδιας!... Μόλις που είχε κάποιος άκούσει. Ήταν ένας άνδρας ψηλός, λιγνός, με δυνατά χαρακτηριστικά και με μικρά μάτια. Έβαριζε την Σιμόνη στο στήθος του και έπειτα έκανε δυο βήματα πίσω για να την ιδεί καλύτερα.

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

—Ήταν ή ίδια... Μόνο λίγο πιο άδύνατη. Ήταν μια γυναίκα μικροκοιμημένη, τόσο μικροκοιμημένη που δεν μπορούσε να μην χαμογελάσει όταν την έβλεπε για πρώτη φορά. Άμέσως ύστερα όμως σε κατακτούσε με την γρήνη της και αίσθαναν ότι πρόκειτο να την άπεραστούθης έναντιόν άγνωστών έζηθών!

Η ΧΙΜΑΙΡΑ

ΥΠΟ Α. ROSIN

Ο ΖΑΚ άναποσε να γευματίσει γρήγορα και να πίνει έπειτα άργά-άργά τον καφέ του. Μόλις το άχριστό φλυτζάνάκι βρισκόταν μπροστά του, βυθιζόταν στον ρεμβασμό και άβριζε τις σκέψεις του να τρέχουν. Κι-ταξέ με άφηρημένο βλέμμα την πόρτα του ρεστοράν άπ' έξω που υπαινόχονταν ή κόσμος.

—Εξάφνης στάθηκε έκπληκτος. —'Ακούρα ένα παι-χνίδι της φαντασίας μου, μουρμούριζε. —'Όλο νομίζω ότι την βλέπω μισή μου... Ήθ' μου γρήνη έμμοιη ιδέα...

—'Αλλά δεν έπληγε άμφιβόλια. Αυτή τη φορά ήταν πρόγνωση ή φαντασία, τα έσαν-τά της καλλιώς, το εί-δος του καπέλλου που φορούσε πάντα, το προφίλ της... Ήταν ή φαντασία με σάρκα και όστά... —Φρανσουά, ή πό-σο είμαι εύτυχης! Δεν το λυμώ να το πω-σταίκα... Ήταν έντε-λός άποροδοκίτη να σε συναντήσω εδώ ά-φού σε άνεχτήρησα επί δυο χρόνια!

—Και εγώ επίσης Ζάκ είμαι εύτυχης. Και θυμίζω συχνά τις διακοπές μας, τούς περιπάτους μας, την πομπική έμπνευσι- που πάντα σου έρχό-ταν στο ίδιο πάντα μέρος, το βράδυ, στη βεράντα της βίλλας της θείας Άννας...

—'Ο νέος είχε σκυ-θρωπάσει. —'Όσάτος ή φωνή της Φρανσουά δεν είχε κανένα τόνο περιπατητικό.

—Τό έβλεπε — συ-νέχισε — ότι σε άνα-ποσά πολύ. —'Ημην κι' εγώ ρομαντική στα 18 μου χρόνια. Με το διπλωμά σου της Νομικής, με το σοβαρό όθος που έπαιρνες όταν ήθε-λεις να σου προσφέρει το γάμο, σε θαύμαζα. Ήταν οι τελευταίες διακοπές που έκανα με την οικογένειά μου...

—Να γιατί λοιπόν δεν σε έαναπαύθηκα στη διεύθυνσή σου! φώναζε ή Ζάκ. Τι ά-πογοήτευος για μένα. —'Επί τρεις μήνες ή-αλλά τί μικρά που ήταν όί' αυτά! —σπε-πτόταν ή Φρανς.

—'Υπάρχει κανείς στην έξωθουρα. Τις δαλί-τες τις μετέφεραν ή Φρανς και ή σφοδρ. —Δεν ήξευρα ότι είλγες δίωξει τη Μαρία... Ή Σιμόνη πήγε στην κουζίνα να έτοιμάσει το πρόγευμα. Κοιμόνισε.

—Δεν την είχα άναγνη. Τά κάνω όλα μόνη μου. Και ένθ έστρωσε το τραπέζι του έλεγε πως κατόρθωσε να μην ξεδοήν παρά τα μυσά από τα χαλμάτα που της είχαν άφαιρη. Τό γεύμα δεν κράτησε πολύ. Κατά το έσπενυμα έβλεπαν ένα γύρο στον κήπο. Τα παιδιά άναζητούσαν γοργά το κλαδί όπου θα κόνιζαν την νύχτα. Τό πέταμά των άνακατέονταν με το μαρινό παράπονο των κυριών. Τά άνη ενοδιόζαν. 'Ο Φρανς πήρε ή Σιμόνη στο γόνατό του. Και αυτή ύπηρεζε ή τελευταία νύχτα που πέρα-σαν ευνυχιόμενοι μαζί.

—'ΑΙ φίλοι μου, ποτέψτε με. —'Αν άγαπά-σαστε μην εγκαταλείψετε ούτε μια μέρα και μια καμιά δικαιολογία... Ή άγαπημένη σας θα σας μείνη πιστή και σεξ δεν θα την ξε-γράψετε. Θα είναι φίμα και σεξ θα ένοσθη άμο-νά που έκανε ώστε οι επιθυμίες της να σκέφτης σας να έστε και διώξ της, δεν θα έναθεσθής από. —'Ισως μπορείτε να την ένα-καρτίσετε από. —'Η Σιμόνη άλά δεν θα είνε από το ίδιο πρόβλημα.

—'Η Σιμόνη ύπηρεζε περισσότερο από πιστή. Νά άναζητούσε για πρώτη φορά ύστερα από τόσον καιρό ένα άγαπημένο πρόσωπο; Τό δυ-ερόλεστο αυτό που συναντώνται τα έλέμια-τά σας είναι τόσο γεμάτο από τέτοια συνγί-νησι, ώστε είναι άδύνατον να τό ξεχάσει κα-νείς. Πολλά πείν άντικρύση το έλέμια του

πέρασε από να μελογολλία της όποιος ή ρομαντισμός άα σε διασκέδαζε πολύ! Ή Φρανς άαζ έλλησε να διαμαρτυρηθή, αλλά έκείνος δεν την άφησε. —'Ακούσε με Φρανσουά. Πρέπει να σου πω πως ή λύπη μου μεπεβλήθη σε μια χιμαίρα που άπό τό-τε γίνεται ένα όλο-να και πού πολύ με τη ζωή μου.

Θα καταλάβετε την ιστορία μου όταν θα σου πω ότι ή Γύχη έβριζε τα μάτια μου στο χόλλ ενός κινή-ματος γοργού, στη φω-τογραφία μιας «Ζεν-τέττας» που σου έβλε-πατε καταπληκτικά. Μπήκα στη μέση από-φω... Σχεδόν πρό-βρα... 'Ο σκούας σου ήταν στην όθνη Φρανσουά.

Με το κεφάλι σκυμ-μένο έκείνη, δεν έδε-χνε παρά τον λευκό της πρόηλο και τον άγκο των έσανθών μολύβων της. —'Ακου-γε άργα:

—Λοιπόν, έξηκο-λούθησε ή Ζάκ, σου έλεαν ποτέ ότι μοιά-ζεις με τη Λιζέλλα; —Με τη Λιζέλλα; άπήνησεν έκείνη σάν ήχώ. Ναί, μου τό εί-πον.

Είχε σήκώσει λίγο το κεφάλι της προς τα πάνω και έκπτε δεν φαινόταν άδύνατα παρά μόνον το προ-φίλ της. —'Εκείνος μι-λούσε με πάθος, τό διειρμό του τον είχε παρασύρει. —'Ελεγε πως ή εικόνα της «εσπέρ» είχε άποτυ-πωθή στο πνεύμα του, πως έσπέρ-ρισε στον κινηματο-γράφο, πως παρηκο-λούθησε τό φίλιμ χρο-νό... Άλγο-άλγο ή ελ-κώνα έβρινε...

—'Αλλά τί περπατάει! —'Όσο ή σκιά της Λιζέλλας άχρησισε, ή ψευδαίσθηση μεγα-λώνε μέσα στο πνεύμα του Ζάκ. Την Φρανσουά έβλεπε και με την Φρανσουά ταξίδευε τώρα με την φαντασία του σε άγνωστούς κόσμους.

Και ή χιμαίρα έαναρχζε σε κάθε και-νούργιο φίλιμ της Λιζέλλας... —Σε στενοχωρά! είπε έξαφνα. Θα με βρίσκεις άόνητον. —'Αλλά όχι, θα άλλάξω άπό είσα έξω.

—'Η Φρανσουά έστράφη άργά. Τα μάτια της έξέφραζαν μια συγκρατημένη συγκί-νησι. —'Όχι, Ζάκ, είπε, δεν σε βρίσκα άό-νητον. Είσαι ένας έξοχος χαρακτήρας. Και όλα θα άλλάξουν ίσως... Ναί, άν σου ήγλε-φονήσω σε όκτώ μέρες... —'Αν όχι, πρ-πει να με ξεχάσης γιατί ή ζωή μου θα πάση όριστικό άλλο δρόμο.

Σηκώθηκε άπότομα και έφυγε χωρίς όβλη, λέξ:

Δέκα μέρες πέρασαν. Δεν είχε τηλεφω-νήσει. —'Ο Ζάκ έαναγύρισε στο μικρό ρε-στοράν. Ξεδυπόνοντας την έφημερίδα του είδε την φωτογραφία της Λιζέλλας. Ή Λε-ζάντα τον πληροφόρουσε ότι έφυγε γά-το Χόλλυγουντ όπου είχε ύπογράψει συμ-βόλαιο για πέντε χρόνια. Έσκαεζε στην εικόνα δολοφονητή την Φρανσουά, Μόλις έαναγύρισε έφανε πάλι. Δεν έξεπλήθη που δεν δοκίμασε καμιά λύπη; Κυριεύ-μενος πάλι από το χιμαίρα του, άναποσε περισσότερο τη σκιά της χαμένης εύτυχίας του...

—'Όχι βέβαια για όλον τον κόσμο, σκέπτεται. —'Αλλά

ΩΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

ΝΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΩ... Νά μην πα-γώνα... Αυτό είναι τό σημε-ρινό πρόβλημα της όμορφης, το όποιο σκέπτονται όλες οι γυναίκες, μάλιστα! Όλες, σε ό-ποια κατηγορία και άν άνήκουν. Ή έρ-γαζόμενη όφείλει να διατηρή την λε-πτότητα της, την εύκαμψία της, τα ά-ρτια χρώματά της, έν γένει όλη την νεανική της φρεσκάδα που φανεώνει μια έξαίρητη υγεία.

—'Αλλά ή όμορφη έχει για βάση την καλή λειτουργία των όργάνων του σώματος, είς τό όποιο τό πολύ πά-χος φέρνει ασβάρές άνωμαλίες και κακήν κυκλοφορία του αίματος, και όλα αυτά φέρνουν με τον καιρό δυσά-ρεστα έπακόλουθα. Έν γένει κάθε γυ-ναίκα όφείλει όχι μόνον για τον έαυ-τό της αλλά και για τους άλλους, τούς δικούς της και τούς φίλους της, να παραφυλάξη ένα εύχαριστό σύνολον ένα έλκυστικό πρόσωπο και σώμα... Τό μακιγιάζ έπιβάλλεται για να προ-σθήκη και αυτό κάτι στην όμορφία και να διορθώνη μερικά έλαττώματα, δεν είναι όμως άρκετό αυτό, πρέπει να προσέξετε και σε μερικά άλλα.

—'Η γυναίκα που εργάζεται δικαιο-λογείται πολλές φορές, ότι δεν έχει τον καιρό ούτε και τα ύλικά μέσα να προσέξη τον έαυτό της και να πολε-μήση τό πάθος της τό όποιο την έ-νοηλεί και της κάνει κακό. Τά φάρ-μακα σπαράζουν πολύ, τά σπέρ είναι πολυδάπανα και έκτός τούτου δεν της μένει καιρός γι' αυτά. Τότε λοιπόν; —Είναι άπλούστατα. Μια λογική και κοινωνική διαίτα θα σας κρατή στη σιλουέττα που πρέπει να έχετε. Και πρώτα-πρώτα, μάθετε πόσο ζυγίζετε. Αυτό είναι ή βάση όλης της διαίτας γιατί τό βάρος σας πρέπει να είναι ανάλογο με τό ύψος σας. —'Ενα ρητό λέγει: «'Όποιος ζυγίζεται γνωρίζει τον έαυτό του». —'Υστερα έρχεται ή διαίτα της προφής. Μη φρεσκάδε πως είναι άσχημά και πολυδάπανη.

—'Ο χυμός από φρούτα και τα όμια

λαχανικά θα είναι ή βάση της διαί-της. Και τά μέν και τά δε είναι πλού-σια σε βιταμίνες, θρεπτικά και δυνα-μωτικά, αλλά και για τό δέριμα άξι-ζουν όσο μια καλή κρέμα. Είναι δε γνωστόν ότι είναι πολύ όφέλιμα για τά νεφρά, τό ήπαρ και όλα τόν όργανο-νισμό. —'Απαρτήτως λοιπόν, πριν από τό πρυνό σας γάλα να παίρνετε τό γυμνό ένός φρούτου. Και έν τώ μεταξύ μέχρι του γεύματος μπορείτε να πά-ρετε ένα μπισκότο ή ένα πορτοκάλι.

Τό γεύμα σας θα είναι ένα κρέας υγιή ή βρωστό, με πολλές σολάτες, είς τις όποιες θα βάζετε λίγο λάδι και πολύ λεμόνι. Μη ξεχνάτε να πρώτε-συνά και όμια λαχανικά όπως τομά-τες, λάχανο, ρεπανόκια κ.λπ. Συχνά δε να τελειώνετε τό γεύμα σας με μήλα γιατί κάνουν ώραιο χρώμα. —'Εάν σας είναι άπαραίτητος ο καφές δεν άπαρνούεσται, καθώς και τό τσάι. Και τά δυο δεν σας παχαίνουν. —'Επί-σης πολύ όφέλι το ζουμί από γο-ρτυριά.

Τά γαλακτερά έπιβάλλονται διότι είναι άντιποσά. —'Νά τελειώνετε τά γεύματά σας με κράμες, γλυκίστα, τυρί άσπρο. Τό γάλα ρυθμίζει όλη την λειτουργία του όργανισμού, τρέ-φει τό δέριμα, τό μαλακώνει και σας δίνει ώραιο χρώμα. Είναι πολύ καλό και όφέλιμο να κατέτε διαίτα μόνο με γαλακτερά σε ώριμμένη ημέρα της έβδομάδας.

Κανένα ποτό να μη συνοδεύη τά γεύματά σας. Τό νερό θα τό πίνετε μια ώρα προ του γεύματος ή μετά. Με την διαίτα αυτή θ' άποκτήσετε την σιλουέττα που όνειρεόσθε και τότε μπορείτε από καιρού εις καιρόν να ποικίλλετε τά γεύματά σας με κα-νένα άλλο φαγητό της άρρεσκίας σας, αλλά πάντοτε με μέτρο και με πολλή προσοχή.

ΟΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΤΙ ΕΙΝ' Ο ΕΡΩΣ; ΕΓΩΪΣΜΟΣ Ή ΘΥΣΙΑ;

Τι άπαντούν οί Χάρρυ Μπώρ και Μάρλεν Ντητριχ

Στο παλαιό φύλλο της «Γυναίκας» άκούσε τό πρώτο μέρος μιας έξαιρετικά ενδιαφέρουσής έρευνής που έπεχειρήσε-ενα μεγάλο γαλλικό περιοδικό άνάμεσα στον κόσμο των κολλυπητών, συγγραφέων, ποιητών, άστέρων του κινηματο-γράφου κ.λπ.

Στο παλαιό φύλλο δημοσιεύτηκε ή άπάντηση του γνω-στού Γάλλου συγγραφέως κ. Ρολλάν Πτοριέλ. —'Αν κρί-νομε από τά γράμματα που μας έστειλαν πολλές άναγνώ-στρες μας, ή άπάντηση αυτή του κ. Ρολλάν Πτοριέλς προ-σέλασε σφοδρές συζητήσεις στους κύκλους των.

—'Η «Γυναίκα» έπαράστασε πολύ άσπληνη τό έργο έρωτισμού στις άναγνώστρες της, άπό πρώτα τελευταία και ή σειρά των άπαντήσεων που έδόσαν στην άπεσταμένη του γαλλί-κού περιοδικού.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΡΥ ΜΠΩΡ

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

—'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα. —'Η άπάντη, βλέπετε, είπε πρώτ' άπ' όλα μια γυναί-κα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 25ην ΣΕΛΙΔΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΙΤΕΡΗ ΜΕΡΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΦΟΡΕΜΑ...

... Κι' εκείνα που μπορεί κανείς να φτιάξη ξέπειτα...

Η ΖΑΚΕΛΙΝ παντρεύεται. Σχεδόν 5-λα είναι έτοιμα για το μεγάλο γεγονός για την ωραιότερη μέρα. Σχεδόν όλα εκτός από το νυφικό φόρεμα. Η χαριτωμένη αυτή κοπέλλα, η τόσο λογική παρά την ηλικία της, δεν αποφασίζει ακόμη τι τουαλέτα θα φορέσει εκείνη την ημέρα. Διαφορές σκέψεις την συγκαταούν... Δεν είχε πράγμα στον νά λογαριάζει κανείς όλα και όταν έχει ήδη κάνει τόσα έξοδα! Να προσθέσει το μεγάλο αυτό έξοδο του νυφικού φορέματος;

«Για μία μέρα; σκέπτεται, για λίγες ώρες...»

Γι' αυτό το λόγο έδωσε, αλλά και πάλι, κατά βάθος, δεν ήθελε να θυσιάσει το άσπρο νυφικό φόρεμα που ονειρεύονταν όλα τα κορίτσια. Έξωφρα βλέπει να καταφθάει η καλλιτέρας της φίλη, η χαριτωμένη Ύδων, η πιο έμπειρη της παλιάς και η δούλα ήταν πάντα ένθεος στα ζητήματα της μόδας.

—Καλή μου Ύδων, είπα, αφήνεται σε σένα για το ζήτημα του νυφικού μου φορέματος. Πολύ καιρό τώρα δεν ξέρω τι να αποφασίσω, διατάζω και στενοχωριέμαι. Και όμως πρέπει να αποφασίσω γιατί ο καιρός πλησιάζει. Ποιά τουαλέτα με συμβουλεύεις να προτιμήσω για την ημέρα του γάμου μου;

—Πώς, ποιά τουαλέτα! Αλλά φυσικά ένα άσπρο φόρεμα, ένα όρατο, ένα απλό, ένα καθαρό από κρέπ ή σατέν άσπρο. Φυσικά δεν θα παντρευτείς με ένα ταγιέρ! Στην ηλικία σου!

Η χαρά φωτίζει την καρδιά της Ζακελίν, αλλά νομίζει ότι πρέπει να πη τους διαταγμούς της στη φίλη της.

Δεν νομίζεις, Ύδων, ότι είναι λογικό...

«Ένα άσπρο φόρεμα που θα χρειαστεί παρα μόνο μία φορά!»

—Και γιατί θα το μεταχειρισθείς μόνο μία φορά; Μήπως το άσπρο χρώμα δεν είναι της μόδας; Δεν υπάρχουν χίλιοι τρόποι για να το μετατρέψεις; Βολάν, κορδέλλες, κεντήματα, ζώνες και τόσος άλλοι. Δεν θα έχεις μόνο ένα φόρεμα, αλλά δύο, τρία, δέκα διαφορετικά φορέματα που μπορείς να έχεις από αυτό το φόρεμα. Άρκει να σκεφθείς όταν το διαλέγεις και να αντιμετωπίσεις από πριν τις διάφορες τροποποιήσεις τις πιο χαριτωμένες και τις πιο εθελώες που μπορείς να κάνεις. Και έτσι τα έξοδα του νυφικού φορέματος είναι λογικά.

Θέλεις να απολυθώμεν άριστος γι' αυτό; Ακριβώς σου δώρα ωραία κομμάτια των τελευταίων κρεασιών καταλλήλα για σένα.

ΤΟ ΝΤΡΑΠΕ ΦΟΡΕΜΑ

«Ας αφήσουμε τις δύο φίλες στην ηλικιακή αυτή αποσπώληση και ας υποθέσουμε άτακτους άναρχους μετ' αλλη από σης διασκευών στην ίδια περίπτωση με την Ζακελίν και ότι μας ζητά την συμβουλή μας. Γι' αυτή την μικρή άγνωστη παραδοξότητα μερικά κομμάτια μοντέλλω.

Ένα όρατο ντραπέ φόρεμα από κρέπ σατέν, σε νέα γραμμή με κορσέ, ντυματοποιημένο και με τα μεγάλα σούλα πάνω από τις ζώνες που σχηματίζουν μακρύ ούρα... Δεν είναι αυτό ένα διαφορετικό φόρεμα κάθε φορά που γυρνάει;

Τίποτα δεν είναι πιο κομψό για νυφικό

φόρεμα από το ιδανικό κορσέ και τα μακριά μανίκια.

Θα είναι πολύ εύκολο να μετατρέψετε το νυφικό φόρεμα σε βραδυνό. Άρκει να αφαιρέσετε τα μανίκια, να κάνετε μεγάλα ντεκολτέ στην πλάτη και να φέρετε το δέσιμο της ζώνης προς τα άνω. Έτσι θα έχετε ένα βασιμίο βραδυνό φόρεμα.

Και δώσαμε την πρώτη λύση του προβλήματος για την πρακτική χρησιμοποίησή του νυφικού φορέματος.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Υπάρχουν ακόμα πολλές άλλες λύσεις.

1. Maggy Roubaud : Βραδυνό φόρεμα από κρέπ σατέν. 2. Robert Piguet : Ώραιοφόρεμα, με δύο τόνους σατέν, άσπρο και συκλαμέν. 3. Jacques Heim : Βραδυνό φόρεμα από κρέπ σατέν άσπρο. Ζώνη και μπροστέλλες άρξάν περλέ.

κόνοιται έμπρός και κατεβαίνουν πίσω, πολύ της τελευταίας μόδας. Δύο φέρουν από το ίδιο σατέν στη βάση των μανικιών θα φανταίνονται τους όμοιους.

Κανείς δεν θα μπορούσε να φαντασθεί ότι αυτό το φόρεμα ήταν το νυφικό. Μια άλλη μετατροπή την οποία σάς συνιστούμε είναι το φόρεμα στύλ. Δίνετε φάρδος στην φούστα με σατέν συκλαμέν. Το συκλαμέν σατέν είναι ένα υλικό στη φούστα με ντεκολτέ κεντημένα

ραβότανα θα είναι αν το μετατρέψετε σε σχήμα πρεσνέ γανιερμένη ή φούστα με συκλαμέν βολάν από σατέν κόκκινο γυροζέγγ, που ση-

Maggy Roubaud : Βραδυνό φόρεμα από κρέπ σατέν. 2. Robert Piguet : Ώραιοφόρεμα, με δύο τόνους σατέν, άσπρο και συκλαμέν. 3. Jacques Heim : Βραδυνό φόρεμα από κρέπ σατέν άσπρο. Ζώνη και μπροστέλλες άρξάν περλέ.

κόνοιται έμπρός και κατεβαίνουν πίσω, πολύ της τελευταίας μόδας. Δύο φέρουν από το ίδιο σατέν στη βάση των μανικιών θα φανταίνονται τους όμοιους.

Κανείς δεν θα μπορούσε να φαντασθεί ότι αυτό το φόρεμα ήταν το νυφικό. Μια άλλη μετατροπή την οποία σάς συνιστούμε είναι το φόρεμα στύλ. Δίνετε φάρδος στην φούστα με σατέν συκλαμέν. Το συκλαμέν σατέν είναι ένα υλικό στη φούστα με ντεκολτέ κεντημένα

που σχηματίζουν άσπρα δέματα. Χωρίς μεγάλα έξοδα και φανταστικές βλέπετε πως μπορείτε εύκολα να μετατρέψετε το νυφικό φόρεμα.

ΕΝΑ ΝΤΕΖΑΜΠΙΓΙΕ ΛΟΥΣΟΥ

Και ξέπειτα όταν πιά το βραδυνό φόρεμα σάς εξυπηρετήσει αρκετά, θα μπορούσε το όρατο κρέπ - σατέν του νυφικού φορέματος να σας εξυπηρετήσει ακόμα εάν γίνει ένα κομψό ντεζαμπιγιέ με μεγάλο λούσου. Δεν μπορείτε να αρνηθείτε ότι δεν σας ελκύουν τα όρατα ντεζαμπιγιέ που παρουσιάζουν τα κεντητήματα. Υποχωρήσατε σ' αυτή την τόσο γυναικεία επιθυμία, αφού δεν θα σας στοιχίσει παρά μόνο η εργασία. Είναι πολύ όρατο το ντεζαμπιγιέ στύλ. Άσπιο. Η μακριά φούστα του γίνεται από κρέπ - σατέν και το κορσέ από συρραφή μπουσέλινα. Μπίντες από δαντέλλες σχηματίζουν το άνω μέρος και με τη ζώνη. Είναι σε πολύ απλή και όρατα γραμμή.

ΒΑΦΗ :

Στις πρακτικές μετατροπές μπορούμε να σκεφθούμε και το βάψιμο του νυφικού φορέματος. Κατά την γνώμη μας δεν είναι μια λύση τόσο πρακτική όσο φαίνεται να' άρχην. Όχι γιατί η βαφή μπορεί να χαλάσει ένα καλό ύφασμα, έχουμε ότι τώρα βάφονται θαμνίσια όλα τα θηρία.

Με όλο αυτό μην πιστεύετε να βάψετε το άσπρο σας φόρεμα. Να το φορέσετε άσπρο όσο καιρό μπορείτε περισσότερο. Το άσπρο είναι όπως και το μαύρο το μόνο χρώμα με το οποίο δεν κοιμάζεται ποτέ κανείς και διατηρεί πάντα μια άφθαστη κομψότητα. Εάν όμως επιμένετε να βάψετε το φόρεμά σας διαλέξτε ένα χρώμα πιστό, πολύ άνοιχτό και ελαφρύ.

Μακριά πείρα μας έδωσε ότι τα όρατα άσπρα ύφασματα γίνονται εις αφάνεια όταν βάφονται σε βαθείς χρωματισμούς. Σε ρόζ πάλι, σε μπλε λευκό ή σε κόκκινο λευκό (χρώμα της μόδας) το φόρεμά σας θα δείχνει πολύ όρατο.

Μετατρέψτε το νυφικό σας σε βραδυνό φόρεμα με μερικά κομμάτια μοντέλλω.

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Σοφά Λόγια

□ Οι έλληνες μας μοιάζουν με μυθιστορήματα: Τους άρκει νάχουν μέσα τους λίγες περσικές.

□ Από την απελπισία τους μήπως μείνουν γεροντικοί, πολλοί νέες ρήνουνται συνήθως σε φρικαστική φορητότητα άλλου και άκαρπιας του γάμου.

□ Οι κακές φυγρώνουν εκεί που δεν τις σπέρνουμε. Μά κι' όταν φερθούν, μπορούμε να τις κάνουμε να μετατρέψουν σιγά-σιγά με την τιμωρία και τις συμβουλές.

□ Αν τύχει να σε προσβέλλουν, δεν πρέπει να ξεπύλης την προσβολή πριν περάσουν εικοσιτέσσερες ώρες.

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ

ΥΣΤΕΡΑ από την εφαρμογή της αυστηράς τεχνικής και του συντηρητικού κώδικος, η μόδα αναγυρίζει, όπως στην χαλάρωση των νόμων της, προσποιείται ότι λησμονεί την έως τώρα αυστηρότητά της και νούργιες μελωδίες. Έτσι ξεγυιείται η δημιουργική της φύση, δείχνει την φούστα αρκετά μακριά. Η μέση μπορεί να αναδειχθεί και μονάχα από την δική της λεπτότητα. Η λεπτότης όμως αυτή εξαφανίζεται όταν οι πτυχώσεις του φορέματος είναι υπερβολικές. Μερικά φορέματα δίδουν την εντύπωση της υψηλής μέσης με κοντά μπολερό από άσπρη δαντέλλα σε μαύρο φόντο. Τα κλοντέ κεντήματα

με πτυχές, κάτω από τις οποίες διαγράφονται οι γραμμές του σώματος και δεν έχουν μεγάλο ντεκολτέ όπως τα φορέματα του χορού. Το ξέρου με την σουπλές που έχει είναι το πιο κατάλληλο ύφασμα για φορέματα με πτυχές και φορέματα κλειστά με μακριά μανίκια. Όταν το φόρεμα των δεξιώσεων είναι ντεκολτέ ή και όταν έχει μα-

σοβαρότης, υπάρχουν και φορέματα πιο πεταχτά, κομψά, ελαφρά, που δεν έχουν άλλη αξία παρά να είναι μόνο χαριτωμένα και να αρέσουν. Τα φορέματα του χορού διατηρούν την λεπτή μέση, την φαρδιά φούστα, την αρμονικότητα των χρωμάτων, εσάρπες, ένκρυστες, ελεύθερες ή πεταχτές. Γαρνίρονται πολύ με χρυσά και φανταχτερά στολίσια,

Ένα βασιμίο βραδυνό φόρεμα: Μοντέλλο της Alix.

Η κυρία Άλίκη Διπλαρέου, σύζυγος του Γάλλου εισπραχάνου αεροπλάνων κ. Paul-Louis Weiller. Φωτογραφία της δημοσιεύσεως εις το πρωτοχρονιάτικο τεύχος της Παρισινής «Femina». Η κυρία Paul Weiller φορά ένα βασιμίο φόρεμα από μαύρο βελούδο, το οποίο - όπως γράφει η «Femina» - αναδεικνύει περιήρημα την αγγλματώδη όμορφιά της.

ματα—σιλουέτες, τα οποία, ενώ έχουν την μέση άλλοτε ψηλά και άλλοτε χαμηλά, νομίζετε ότι την έχουν πάντοτε στη θέση της.

Πρόκειται περί οφθαλμαπάτης. Διότι δεν πρόκειται μόνο περί μιας γραμμής που μετακινείται χωρίς να επηρεάζει το σύνολο, αλλά περί μεταβολής των αναλογιών του φορέματος.

Το κορσάκι φαίνεται κάποτε πολύ κοντό και δίνει την εντύπωση υψηλής μέσης: Ένα μπολερό ή και ένα κορσάκι χωρίς όμως με μεγάλο ντεκολτέ, που μόλις κρύβει το στή-

θος, δείχνει την φούστα αρκετά μακριά. Η μέση μπορεί να αναδειχθεί και μονάχα από την δική της λεπτότητα. Η λεπτότης όμως αυτή εξαφανίζεται όταν οι πτυχώσεις του φορέματος είναι υπερβολικές.

Μερικά φορέματα δίδουν την εντύπωση της υψηλής μέσης με κοντά μπολερό από άσπρη δαντέλλα σε μαύρο φόντο. Τα κλοντέ κεντήματα

με πτυχές, κάτω από τις οποίες διαγράφονται οι γραμμές του σώματος και δεν έχουν μεγάλο ντεκολτέ όπως τα φορέματα του χορού. Το ξέρου με την σουπλές που έχει είναι το πιο κατάλληλο ύφασμα για φορέματα με πτυχές και φορέματα κλειστά με μακριά μανίκια. Όταν το φόρεμα των δεξιώσεων είναι ντεκολτέ ή και όταν έχει μα-

με πτυχές, κάτω από τις οποίες διαγράφονται οι γραμμές του σώματος και δεν έχουν μεγάλο ντεκολτέ όπως τα φορέματα του χορού. Το ξέρου με την σουπλές που έχει είναι το πιο κατάλληλο ύφασμα για φορέματα με πτυχές και φορέματα κλειστά με μακριά μανίκια. Όταν το φόρεμα των δεξιώσεων είναι ντεκολτέ ή και όταν έχει μα-

Τα κομμάτια τα μέρα και τη νύχτα, παγιωνόμενα με τα φώτα, κάνουν διάφορους χρωματισμούς και διαγράφουν τις μελωδικές ελλείψεις των επάνω στα άπογευματινά φορέματα και στα φορέματα του χορού.

Τα βραδυνά φορέματα των δεξιώσεων είναι ως επί το πλείστον

15

Γιά τον Έρωτα

Μάθε στον Έρωτα ν' αποχωρήσει στην κατάλληλη στιγμή, πριν η άγρια μέση σου προστάσει να διαβάσει όλες τις σελίδες της ψυχής σου. Μάθε περιφραυ να εξοικονομώσε όταν ακούει της είσοδο συμπαθούς κι' όταν φεύγοντας, έφρες πως θ' άφησης στην ψυχή της κάποια λούπη.

Μάθε να είσαι αήνυχτα.

Γνώρισα μια γυναίκα που έμοιαζε καταπληκτικά με συγγενή έπιδρομή που την έγραφε δεκαπέντε διόλιχρα χρόνια. Κάθε έξη μήνες της έπρόσθετε και ένα καινούργιο νοούμερο.

Η ΑΝΩΤΕΡΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΑΤΕΞ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

110 ΛΕΠΤΗ ΣΤΕΡΕΑ
135 ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ
150 ΣΤΕΡΕΣ ΕΧΤΡΑ
165 ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ
185 ΛΕΠΤΗ ΚΡΟΥΣΗ
225 ΒΡΑΔΥΝΗ ΧΟΡΟΥ
250 ΥΠΕΡ ΛΟΥΧ

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΖΑΚ Α. ΣΟΥΣΗΣ

ΚΑΤ' ΜΑ ΑΚΡΟΠΟΛ ΕΡΜΟΥ 18Α

Το αίνιγμα της γυναίκας

120N

Το Ιατρός P. VACHET

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ είναι η παρτήρησις του Ιατρού Πιερά για μια γυναίκα η οποία είχε όλες τις δυνατότητες να είναι θεομήτις όμως από τους κινδύνους της συλλήψεως, η γυναίκα αυτή έπαθε μια αποσύνωσις, το βλέμμα της έγινε αλύγιστο και είχε πόνους στις ώσθες. Ο γιατρός εξετάζοντας την έμαθε πως ήταν παντρεμένη με πολύ νέο και γερόν άνδρα, ο οποίος είχε συχνές καθημερινές σχέσεις μαζί της, αλλά δεν ήθελε παιδιά, γι' αυτό και ήταν σύνθετος και προσεκτικός.

Της σύστησε αμέσως γλιάρια μπόνια και φάρμακα που να μην κάνουν γήρα και ξαναπαντρεμένη, εκπλήσσει γιατί αισθάνεται τις ίδιες ανησυχίες που ο γιατρός απέδιδε στην Έλφιμ Ικανοποίησιν. Πράγματι με τον νέο σύζυγο είναι έντελως Ικανοποιημένη, αλλά κι' αυτός δεν θέλει παιδιά και αποφεύγει την έπαφή του σπέρματος.

Ο γιατρός τότε της δίνει να παίρνει δλο το καλοκαίρι ένα λίτρο σπέρματος και τον Σεπτέμβριο είδε πως πια δεν είχε ούτε ένοχλησις, ούτε νευρικήτητα, ούτε ανήσις.

Το έγκλημα αυτό είναι ύπεροχο και για θεραπεύσει ακόμη νυμφονίας, δηλαδή συνεχούς σεξουαλικού έρεθισμού. Έρεθισμός με έπιτυγία μια νέα φυματική, η οποία δέκα πέντε φορές την ημέρα τούλαχιστον έβινο εις έρωτικούς έρεθισμούς κατά μήνας.

Εάν το έγκλημα του σπέρματος έξεσκει μια καθηγουαστική επίδραση επί του γυναικείου οργανισμού, όταν γίνει με ένσεσις υποδορείται σε μεγάλη δόσι, βλάπτει την δύναμι συλλήψεως της γυναίκας. Την καθιστά στείρα επί ένα διάστημα και καταστρέφει τα σπέρματά της στην στιγμή της συλλήψεως.

Διάφορα πειράματα έπάνω σε ζώα έδειξαν την αλήθεια της στεριότητος αυτής. Η στεριότης όμως αυτή δεν προφυλάσσει την γυναίκα από οποιδήποτε σπέρμα, αλλά μόνο από το σπέρμα του άρρενος από το οποίο είχε ληφθεί το σπέρμα της ένέσεως.

Ο γιατρός Βίντε στο όρατο βιβλίο του «Φυσιολογία και Γυναικολογία» αναφέρει πως έπανειλημένως έκοι με ένσεσις με φρέσκο σπέρμα σε θήλυ ζώον ένδοφλεβίως και είδε πράγματι ότι έσπερευεν επί μερικές έβδομάδες η μερικός μήνες. Το πείραμα όμως αυτό έφερνε άποτελέσματα μόνο όταν οι ένσεσις έγινοντο από σπέρμα του ίδιου ζώου με το οποίο έρχετο το θήλυ.

Ο Μάκ Κάρνιελ κάνουντας υποδορείας τέτοιες ένσεσις σε ποντίκια, κατάφερε να μεταβάλει τας γεννησιόους εκκρίσεις των σε τζίνες, οι οποίες σκότωναν το σπέρματάς τους. Απ' αυτά οδηγούμενοι πιστεύουμε πως όσο πιο συχνά δέχεται η γυναίκα το σπέρμα, τόσο σπανιότερο συλλαμβάνει και αντίθετως. Ο λαός πιστεύει και δικαίως, πως οι στείρες γυναίκες είναι οι ύστερικές, κατά την έννοια που ο λαός δίνει στην λέξη ύστερία. Απ' αυτά που είπαμε εξηγείται ίσως η στεριότης των κοινών γυναικών από τις πολλές καθημερινές σεξουαλικές των σχέσεις. Η άφθονία και η ποικιλία των σπέρματων αυτών συντελεί στην στεριότητα όσο τίποτε άλλο.

Θα έρθει ίσως μια εποχή που οι γεννήσεις θα κανονίζονται διεθνώς και που τότε θα χρησιμοποιηθούν οι προφυλακτικές αυτές υποδορείες ένέσεσις.

Είπαμε ενόλγους πόσο περίπλοκος και λεπτός είναι ο σεξουαλικός μηχανισμός της γυναίκας, εν αντιθέσει με τον ανδρικό. Γι' αυτό δεν πρέπει να μάς εκπλήττουν οι άτυχίες των γυναικών στις διάφορες έρωτικές τους περιπέτειες. Γι' αυτό και οι γυναίκες παθαίνουν τόσο συχνά ψυχικές κρίσεις.

Και τώρα άς μιλήσωμε πρώτα για τις γυναίκες που δεν δοκίμασαν την τύχη τους : τις γεροντοκόρες. Η γεροντοπία τους είναι αρκετά γνωστή. Ίδιως μετά την πόσι των έμμηων σε άλλες εκδηλώνεται η ύστερία

σε ύποκρισις. Άλλες γίνονται ευερέθιστες, παθαίνουν άγωνίες και ανησυχούν συνεχώς για την υγεία τους. Γίνονται έγώιστριες, μαυισκές, τυραννικές, άποτομες. Γι' αυτό άφροσύονται παραλόγως μ' έναν άνομολόγητο έρωτισμό σε ό,τι πέσει πιο κοντά τους.

Ελέπει κανείς γυναίκες που δεν παντρεύτηκαν για να μεγαλώσουν ένα νέο αδελφό τους ή άνεμο τους και έξασκον έπάνω σ' αυτά τα παιδιά μια τυραννία άνάκατη με μια ύπερμετρη στοργή. Άν το παιδί μεγαλώσει και άποφασίσει να παντρευτεί, το δρόμα έσπα. Η γεροντοκόρη βλέπει έμπρός της ένα κενό άνεμόφυτο, χωρίς να όμολογή ούτε στον έαυτο της το τι νοιώθει στο βάθος της καρδιάς της. Κάνει το παν για να έμποδίσουν τον γάμο. Ψάχνει να βρη ή φανταζεται τα σφάλματα της άντιζήλου της. Δεν τολμά : Δεν θέλω να παντρευτείς, ποτέ. Άλλά έπαναλαμβάνει σε κάθε περίπτωση : Δεν σου ταιριάζει αυτή έσένα. Έν άνάγκη έσπούν και σκάνδαλα. Και τι θρίσμος εάν τυχόν νικήσει. Δεν ξέρει πως, να περιποιηθ και να τον γαϊδέψη.

Εάν άποτύχη τότε μισεί, άπελπίζεται, σκέπτεται πως έχασε την ζωή της για ένα άγάριστο παιδί, κάποτε φθάνει έως την άυτοκτονία.

Όταν δεν έχουν αδελφό ή άνεμο γ' άγαθούν οι γεροντοκόρες, άποσιώνονται στα ζώα. Ή γάτα, ο σκύλος, ο παπαγάλος γίνονται οι άχώριστοι σύντροφοί τους, τα περιποιούνται, τα λτρεύουν. Άποδίδουν στα ζώα αυτά μια έξυπνάδα άνωτερη από την ανθρώπινη, καταλαβαίνουν την γλώσσα τους. Εάν άρρωστήσουν τους κάνουν έχειρήσεις άκριβες και όταν πεθάνουν τους άνεγείρουν μωσαλεία.

Έπειδή ο έρωτας δεν τους δίδαξε να είναι έπεικείς και γενναίοδωρες, οι γεροντοκόρες είναι κακές, σκληρές και κουτσμπολές. Χώνουν πάντοτε τη μύτη τους σε ό,τι σκάνδαλο κι' άν γίνη, ιδίως έρωτικής φύσεως, περιγελούν τις λεπτότητες μεταξύ συζύγων ή έρωτευμένων και δεν παραλείπουν να προκαλούν συγκρούσεις. Και όμως στο βάθος η ψυχή τους ποθεί και άναζητεί τόσο τον έρωτα.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

«Μάθετε ν' αγαπάτε»

130N

Το Άκαδημαϊκού ABEL BONNARD

ΤΑ ΜΑΛΩΜΑΤΑ και οι καυγάδες είναι έρωτικές άσχημες γκριμάτσες, είναι ταπεινότητες που είναι ντροπή να πέφτη κανείς. Ποτέ μου δεν συγχώρεσα τους άνδρες εκείνους που θέλουν να λέγονται και έξυπνοι και οι οποίοι κάνουν έπιπλήξεις και παράνοια σε μια γυναίκα. Οι γυναίκες άχι μονάχα είναι πάντοτε λογικές, άχι μονάχα ένεργούν πάντοτε σύμφωνα με την φύσι τους, αλλά και πριν μάς άποκαλύψουν όλοταξ τον έαυτο τους, σε μια σοβαρή πράξη, μάς έδωσαν γίλιες φορές την εύκαιρία με κάτι τίποτα να τις ψυχολογώσωμε και να τις καταλάβωμε. Λιγότερο κοντά στην τέχνη παρά στο ένστικτο, είναι πάντοτε συνεπείς στον έαυτο τους και στις έμφυτες ιδιότητές τους και άφινουν με γίλιες λέξεις να πέφτη το κλειδί του χαρακτήρα τους. Μας δίνουν στις κοινές, καθημερινές στιγμές, το μυστικό με το οποίο θα τις καταλάβωμε στις δύσκολες και έξαιρετικές στιγμές.

Ο άνδρας που παρουσιάζεται για τον άπαιτο μιας γυναίκας θα έκανε καλύτερα να ψέγη τον έαυτο του για τι θέλησε να άπατηθ ή ίδιος στις κρίσεις του γι' αυτήν. Η αίτια του λάθους του βρίσκεται άχι στην έπιμέλεια αυτής να κρυφτεί, αλλά στην δική του έπιμονή να σκεπάζη όλα τα προσανακρούσματα που αυτή του έδωσε άδελά της ή συνειδήτά. Είναι πολύ εύκολο να γνωρισώμε την γυναίκα που άγαπώσωμε, φτάνει να κρατούμε άνοιχτά τα μάτια μας.

Όσο για τις μεσοξί των ζευγαριών σκηνές, δεν ύπόκεινται άπο άποψη πρξίματος. Όταν δυο έρωσται δεν έχουν πια τίποτα ο ένας να δώση στον άλλον, δεν γαρίζουν, αλλά έννοι να πειράζη ο ένας τον άλλον. Όταν πια δεν είναι Ικανοί να πουν γλυκόλογα, βρίσκουν ό,τι πικρό ύπάρχει για να άνταλλάξουν. Όταν οι ψυχές τους δεν πετούν πια προς την συμφωνία, έρπον προς τους καυγάδες. Και έρχεται περίοδος των πικρών διαλόγων, της ύστατης κριτικής των κακών παρατηρήσεων, όπου κανείς κυττάζει να βρη τι είχε καταλάβει στις τρυφερές παλιές στιγμές, πως έκανε τον άλλον να πονη για να το ξεφορμίση και να τον θίξη. Θα έλεγες κανείς, πως οι μέτριοι έρωτες έχουν περισσότερη έξυπνάδα και λεπτότητα στην κακία όπου άπολγουν παρά στη στοργή με την οποί-

αν άρχίζουν. Κοινοί και τετριμμένοι άδεις είναι έρωτικές άσχημες γκριμάτσες, είναι ταπεινότητες που είναι ντροπή να πέφτη κανείς. Ποτέ μου δεν συγχώρεσα τους άνδρες εκείνους που θέλουν να λέγονται και έξυπνοι και οι οποίοι κάνουν έπιπλήξεις και παράνοια σε μια γυναίκα. Οι γυναίκες άχι μονάχα είναι πάντοτε λογικές, άχι μονάχα ένεργούν πάντοτε σύμφωνα με την φύσι τους, αλλά και πριν μάς άποκαλύψουν όλοταξ τον έαυτο τους, σε μια σοβαρή πράξη, μάς έδωσαν γίλιες φορές την εύκαιρία με κάτι τίποτα να τις ψυχολογώσωμε και να τις καταλάβωμε. Λιγότερο κοντά στην τέχνη παρά στο ένστικτο, είναι πάντοτε συνεπείς στον έαυτο τους και στις έμφυτες ιδιότητές τους και άφινουν με γίλιες λέξεις να πέφτη το κλειδί του χαρακτήρα τους. Μας δίνουν στις κοινές, καθημερινές στιγμές, το μυστικό με το οποίο θα τις καταλάβωμε στις δύσκολες και έξαιρετικές στιγμές.

Ο άνδρας που παρουσιάζεται για τον άπαιτο μιας γυναίκας θα έκανε καλύτερα να ψέγη τον έαυτο του για τι θέλησε να άπατηθ ή ίδιος στις κρίσεις του γι' αυτήν. Η αίτια του λάθους του βρίσκεται άχι στην έπιμέλεια αυτής να κρυφτεί, αλλά στην δική του έπιμονή να σκεπάζη όλα τα προσανακρούσματα που αυτή του έδωσε άδελά της ή συνειδήτά. Είναι πολύ εύκολο να γνωρισώμε την γυναίκα που άγαπώσωμε, φτάνει να κρατούμε άνοιχτά τα μάτια μας.

Όσο για τις μεσοξί των ζευγαριών σκηνές, δεν ύπόκεινται άπο άποψη πρξίματος. Όταν δυο έρωσται δεν έχουν πια τίποτα ο ένας να δώση στον άλλον, δεν γαρίζουν, αλλά έννοι να πειράζη ο ένας τον άλλον. Όταν πια δεν είναι Ικανοί να πουν γλυκόλογα, βρίσκουν ό,τι πικρό ύπάρχει για να άνταλλάξουν. Όταν οι ψυχές τους δεν πετούν πια προς την συμφωνία, έρπον προς τους καυγάδες. Και έρχεται περίοδος των πικρών διαλόγων, της ύστατης κριτικής των κακών παρατηρήσεων, όπου κανείς κυττάζει να βρη τι είχε καταλάβει στις τρυφερές παλιές στιγμές, πως έκανε τον άλλον να πονη για να το ξεφορμίση και να τον θίξη. Θα έλεγες κανείς, πως οι μέτριοι έρωτες έχουν περισσότερη έξυπνάδα και λεπτότητα στην κακία όπου άπολγουν παρά στη στοργή με την οποί-

ως η λύπη της πούσεως των σχέσεων αυτών ή μικροαίτις, σύμφωνα με την ηλικία μας. Και θα ήταν κανείς μάλλον της ιδέας πως δεν μάς πονεί περισσότερο από την νεανική μας ηλικία, γιατί τότε δεν έχουμε άκομη μάθει την τέχνη να έξοικονομώμε και να άντιμετωπίζωμε ό,τι μάς συμβαίνει. Και όμως η νεότητα έχει ζωηρές συγκινήσεις, άχι όμως και βοθειές, γι' αυτό και μπορεί κανείς να τη πως όσο μεγαλώνωμε, τόσο μάς πειράζει και περισσότερο το γάλασμα των σχέσεων, γιατί λιγοστεύουν οι εύκαιρίες και οι πιθανότητες να βρούμε νέες άγασες, να ξαναδωσωμε νέους θεμούς.

Έσπε η λύπη μας προέρχεται λιγότερο από την άπομείκρυνση της άγαπημένης μας και περισσότερο από τον φόβο ότι δεν μπορούμε εύκολα να την άνταπληρώσωμε, κι' έτσι και η πιο κοινή έρωμένη μας φεύγοντας έτσι μοιάζει να παύει μαζί της όλο το φως. Χρειάζεται ψυχή δύναμη για να διακόψη κανείς τις σκέσεις του όταν γενα. Η πρώτη περίοδος της ζωής κυοοσφονείται από την έρωτική άνάγκη. Η δεύτερη από τον φόβο της μοναξιάς. Οι άνδρες και οι γυναίκες γίνονται πιστοί, όσο γίνουν την δύναμη να μιν είναι : οι γέροι σύζυγοι πλησιάζουν, οι γέροι έρωσται δεν έγκαταλείπονται ποτέ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

6 ΩΡΑΙΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Crème Myrto

Προφυλάσσει λευκίνει και συντηρεί τα εύαίσθητα δέρματα. Διά της άντι διακοπής επί τινα χρόνον χροιάς της Κρέμας μντο εξαλείφονται άσφαλώς οι ρυτίδες και τα στίγματα.

ΦΟΡΗ

ΠΑΡΑΚΑΤΩΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ

- 1) Φόρεμα από βελούδο πρύν με μικρό μπολαρό γαρνιρισμένο με χρυσές πέρες και χρυσό κορδόνι στο λαιμό και κάτω στη φούστα.
- 2) Άπλο φόρεμα από μαύρο λαινά με ένκρυστασιόν από γούνα, ζώνη από δέρμα γαρνιρισμένο με στράς.
- 3) Ταγιέρ από μαύρη δαντέλλα. Βελούδινος χρυσός φλόγος γαρνίρει την ζακέττα.
- 4) Φόρεμα από μαύρο σατέν έργασμένο με ντεκούπ.
- 5) Φόρεμα από σατέν μόντ με ένκρυστασιόν από σατέν γυαλιστό.
- 6) Φόρεμα από σατέν μπλέ γαρνιρισμένο με πασιμαντέρ.

Η ΠΟΥΔΡΑ που δεν είναι άπλως για πουδρίσισμα, αλλά για να αυξάνη την νοητία άναδεικνύουσα δροσερό και δελουδίνο δέρμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :
Το μεγάλο κουτί δρχ. 58 το μικρό κουτί δρχ. 38

Γεν. Άντισπος όν' έδαν την Έλλάδα : Άλ. Σαχαρίας Αιάλου 31. Τηλ. 25-208

ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΒΙΚΚΥ ΜΠΑΟΥΜ

ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ Η ΚΥΡΙΑ ΚΙΟΥΡΙ ΤΟ ΧΟΛΥΓΟΥΝΤ...

150Ν

ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΚΙΟΥΡΙ

40Ν

Ο ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ έβλεπε στο πορτοφόλι του τις πληροφορίες που του είχε δώσει γραπτός ή χιλνός. Δίστασε, έπειτα είπε :
— "Αν δεν έλθω ό κ. Φούλνερ...
— Μην άνησυχείτε. "Αν μπορέι, θάρρη. "Αν όχι, θα φροντίσουν για σάς στο σπουντιό. Έχετε ταλέντο, δεν είναι έτσι ;
— "Ω, ναι, τουλάχιστον έτσι έλεξαν στη Βιέννη, έπρόσθεσε χαμογελώντας για πρώτη φορά, μ' ένα δειλό χαμόγελο.
— Καλά λοιπόν. Δεν έχετε παρά να πάτε εκεί κάτω και να παίζετε την σκιερή σας. Σταθήτε...

Πήρε άπ' το γραφείο της ένα μικροσκοπικό πρέσ-κοπίο που είχε σχήμα τριφυλλίου με τέσσερα φύλλα.
— Αυτό, έδω στην "Αμερική σημαίνει «καλή τύχη». Φυλάξτε το στην τσέπη σας. Είναι ίσως άνοση, αλλά θα σας βοηθήσει ίσως άν έξερτε πώς κάποιος εύχεται για την έπιτυχία σας.
— Έοσις... εύχεται για την έπιτυχία μου !
— Ναι.
— "Η Χίλντα άρχισε να γελά.
— Απλόδι έλπίζω να γίνετε ένας μεγάλος άστρο. Τόσο μεγάλος !...
Κι' έκτισσε τα χέρια της.
— Πολλά χρίματα, πολλούς ρόλους !
— Δεν θα τό έχω. Εύχομαι κι' εγώ για την έπιτυχία σας, μέ Χίλντα Ντρέκ. "Έκανε μια υπόκληση, έγειρε έπάνω στο χέρι της και βήηκε.
— "Ω ! είπε ή μίς Χίλντα Ντρέκ, τινάζοντας τό χέρι που ό Φερδινάνδος είχε ριλήσει. Γίνεται κανείς κοσμικός με τόν Σά-μπιερ. Μά ίδουτε πώς θα τά καταφέρει την προσέγγι Τρίτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ο Φερδινάνδος εκόκταζε με θαυμασμό την τόσο μοντέρνα πρόσοψη τόν σπουντιό «Αρτφίλμ». Έπειτα, σηκώνοντας τους άμους, πέρσσε την πλατεία πόρτα και μπήκε στην αίθουσα άναμονής, που ήταν επιδεικτικά άπλη. Πόσο άπ' το δικτυώτο, που ήταν χωρισμένη σε διαμερίσματα, καθόντουσαν «έπισκεπτες νέοι, ό καθένας περικυκλωμένος από τηλεφώνια, ό καθένας άπομεικτός σε μια μικροά ούρά άνδρών. Τά τηλεφώνια που έργάζονταν με σουρνήνια για να μη τσιρρίζουν τη συμφωνία του συνόλου, έβράζαν. Οι νέοι δεν έκαναν τίποτα άλλο, ποιά ν' άπαντούν στα τηλεφωνήματα και σ' άλλους αυτούς που περιμέναν.

Ο Φερδινάνδος στάθηκε στην άκρη της πιο μικρής ούρας και παρακολούθησε με προσοχή αυτούς που ήταν μπροστά του. "Ηταν όκτω πρόσωπα. Ένας άφιδος πήρε άμεικτα την άδεια να μπή, σ' ένα άλλον έπικαν να φύγ, σπών τότε να ξεκινούσαν σε μια όρα. Μιά νέα ήταν τσιρρίζουσα, έπεί άφύλο χαρτί κι' ένας νέος τόν δούηησε άπ' την άπγορευμένη πόρτα, άνάμικτα από διαδράμους, σ' ένα ήλιόλουστο κήπο. Αυτό ήταν : ένας σπουντιό. "Ηταν τό Χίλντα Ντρέκ. Σε όποιαδήποτε όλληνη τη περιέργειά του θα ήταν μεγάλη. Τώρα όμως συνέκντρωνε όλες του τις δυνάμεις για τό μεγάλο και άποφασιστικό πείραμα που τόν περιέμενε. Καθώς περνούσε διέκρινε μονάχα τετράγωνα, ήλιόλουστα κτίρια, βιαστικές αουλέτες. Σε μία στροφή έπιασε έπάνω σ' ένα στρατώσι της γαλλικής έπαυστασίας, που τό πρόσωπό του ήταν βαμμένο κίτρινο σκούρο. "Η καρδιά του Φερδινάνδου κτύπησε δυνατά. "Έβλεπε ένα άπό τά προνομιστά αυτά όντα... Ένα σπουντιό Χόλλυγουντ.

Δέκα λεπτά άργότερα είχε φθάσει μπροστά στη θύρα.
— Φερδινάνδος φόν... Φερδινάνδος Γκρή-γουντ, έπτε.
— Ποιόν θέλετε να ίδείτε ;
— Τόν κ. Μάκ "Άλλιστερ.

ΚΟΠΤΙΚΗ Δ. ΓΙΟΒΑ

Διπλωματούχου Καθηγητοίας (PROFESSORAT) ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΟΝ

"Αποκλειστική "Αντιπροσώπεια δι' όλην την "Ελλάδα ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ DAYDOU ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ (Ειδικής "Επαγγελματικής Σχολής).

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

Λεπτομερής κανονισμός παρέχεται δωρεάν εις πάντες αίτούντα. Έρμού. 51.

ΤΗΛ. 31-926

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ, ΟΠΟΥ ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΘΗΚΕ ΤΟΝ "ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟ ΝΕΟ ΖΕΥΓΑΡΙ, ΕΒΛΕΠΑΝ Σ' ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΚΗΠΟ.

Τό μόνο θέλητρο αυτής της κατοικίας. "Η Μαρία και ό Πιέρ δεν φρόντισαν καθόλου για τή διακόσμηση τόν τριών μισροσκοπικών διαμερίων τών, "Αγρήθρον άκούη και τά έπιπλά που τούς προσέφερε ό γιατρός Κιουρί : κάθε καναπέ και κάθε καθίσμα θα ήταν ένα άμωμ άντικείμενο που θα έπρεπε να έξοικονομείται τις ήμερες της γενικής καθαριότητας. "Η Μαρία δεν μπορούε να κάνει αυτές τις δουλειές. Δεν έχει καιρό. Κι' έπειτα τί χρησιμοποιεί ό καναπές ή οι πολυθρόνες άφού είχαν συμφωνήσει και οι δύο να άπαλλάκουν άπ' τις συγκεντρώσεις και τις επισκέψεις.

Ο ένοχλητικός πόν άνάσσει τόντασιν άπόμεικτα, αλλά να τσιρρίσει την ήσυχη φύλλα τό ζευγαριού, άπαμεινωτόταν μία για πάντα όταν έμπαινε τόν συνηγικό γραφείο με τούς γυναικούς τούχους, έπιπλομένο με μια δι-διόθηξη από άσπρο έξωλο. Στην μία άκρη τού τραπέζι-ου ήταν τό καθίσμα της Μαρίας, στην άλλη τό καθίσμα του Πιέρ. Πάνω στό τραπέζι, δορυότατα έγγειγμένα φύσηται, μία λάμπα τού πετρελαίου, ένα μπουκέτο λουλούδια.

Τίποτα άλλο. Μπροστά στα δύο αυτά καθίσματα, που κανένα δεν είχε γι' αυτό, μπροστά στό εινενικό, αλλά έπιπλοτό έλκμα της Μαρίας και τού Πιέρ, ό πιο παρατόλμας έπιστάτης δεν μπορούσε παρά να φηγή-η. "Η ζωή τού Πιέρ έπαινε πώς ένα μοναδικό ιδεώδες : Νά έπιδώθη στην έπιστημονική έρευνα, δίπλα στην πολιτισιακή γυναικά, που κι' αυτή έστρεφε για την έπιστημονική έρευνα. "Η ζωή της Μαρίας είχε πάλι σκληρή, γιατί στην έμωση άποσύλητη της δουλειάς είχαν προστεθεί οι ταπεινές και κοινιστικές γυναικείες δουλειές. "Η Μαρία δεν μπορούσε πάλι να παραμείνη την όληνη ζωή στην άπείρητη έσση τών σπουδών της, στη Σαρόννη. Τό πούστο φέρονό της, όταν τήρου άπ' την έσση, ήταν ένα μεγάλο μιστρο τετατό που είχε τυπωμένη με χρυσά γραμμάτια τή λέξη : «Έξοδα».

Ο Πιέρ Κιουρί κέρδιζε τώρα πεντακοσία φράνκς τό μήνα στη Σχολή Φυσικής, αυτός ήταν ό μόνος πόρος τού άνδρσγόνου έως ό τόν τό πανεπιστημιακό δόκτωμα της Μαρίας θα της έπέρσσε να διδάξη στη Γαλλία. Μ' αυτό τό ποσό τή Μαρία δεν έφτανε τό άνδρωστο χωρίς έξιώσεις και ή Μαρία έπιασε να κινή οικονομία. Τό δύσκολο ήταν να προ-φύση ή Μαρία να θιάξη πέρα σε εικοσιέν-σες όρες τις κορυφαίες δουλειές της ή μάρας. Περνούσε τόν περισσότερο καιρό της στό άνδρωτριο της σχολής, όπου της είχαν δει μι θέσι. Τό έρωστήριο δίνει την εύ-τυχία. Μόνο που ύπηρεσε στην όδη Γαλλία ένα καρδάλι που έπρεπε να σιροηθί, τό πό-νομα που έπρεπε να σιροηθί. Έπρεπε να σιροηθί τόν Πιέρ να έξιστοσά, αέ καλή κατάρτασι και τό φαγητό του κι' εινε περι-πονημένο. Και να μην έχη ύπνετρία.

"Η Μαρία σπινκόνεταν πρωί-πρωί για να πάει στην άγορά και τό βράδυ γυρίζοντας άπ' τη σχολή, περνούσε άπ' τό μπαλκόνιο ή τό γαλακτοκομείο. Ποι έινε ό καιρός, που ή έξιστοσση Μαρία άγνούσσε τά μυστηριώδη συστατικά της σούπας ; "Η κυρία Κιουρί θεό-ηρε ζήτνια τυφλή να τά μάθη. Μόλις άπεφά-σσε τή γενική ή έτρεπε γυμνά μωήματα άπ' τη Βρόνια. Έπρεπε να ήγνη κοστούμια, να τσιρρίσει πατάτες. Μαγεύοντας θυμωτά φρε-γητά για τόν Πιέρ, που ήταν τόσο άφροσύ-νος όσπε δεν διέκρινε την μεγάλη αυτή προ-σώπια.

Ένας έπικίνδυνος έγοησιός κέντριζε τη Μαρία. Τί έξενελλομός θα ήταν άν ή Γα-λλία πεθού της, άντιφύσσοντας μία χαλασμέ-νη όμελέτια έξερσσε μεγαλόφρονος την άπο-ψη της, τί πάρα μάθαινα τό κορίτσι στη άγορά της Μαρία διδάζε και έναυαδία-σσε τό δικό της Μεταγύμνασιο που είχε άφρο-σσε και σμύρισε στο περιόριο να φθάσει έπιστημονική άφίθεσις τις δοκιμές της, ός άποτυχίες, και τις έπιτυχίες της. Έσαν αλυσος όλη την έξωρετικότητά της για να άνακαλύψη φαγητά που έφτιθων λίγη έτοι-μασία κι' άλλα που θα μπορούσε ν' άφήνη να φανερωνοθούν μοναχά τους τις όρες που ήταν άποκρυμμένη να έρίσκειται, στη Σχολή. Αλλά ή μαγειρική εινε δύσκολη και μυστη-ριώδης όσο και ή χημεία. Τί έπρεπε να κά-νη για να μην κολύων τά μακαρόνια ; "Ε-

πρεπε να θιάξη τό θωδινό σε κρύο ή σε ζε-στό νερό ; Ποση ώρα χρειαζόνται τά φασο-λάμια για να θράσουν ; Μπροστά στο τζάκι της, ή Μαρία με άναμμένα μάγουλα άναστάνε-ζε βαθεία. "Ηταν πάλι πάλι άλλά, όταν τρεφόνταν με δουτυρομένο ψωμί και τσάι, με

Ο Πέτρος και η Μαρία Κιουρί, έτοιμοι να ξεκινήσουν με τά ποδηλάτά τους για μία έξδρομή.

αφού και κερδίσα. Σιγά-σιγά όμως τά μα-γειρικά όργανα γυμνήσαν και ύποταθήσαν στη θέλησή της.
"Η φύλη τού φρεταριού, ή όποια άφωστέ-φορες είχε τό θώκος να κινή τό ψητό της κατακόρυφα, ήθερε τώρα τό καθήκον της. Πόλη, φήγη ή Μαρία άναγνόντι τη φωτιά με ένα δέλεμα ψωμά. Έγιναν στις κατασφάδες που έπισκόνεταν στη φωτιά, κατέβηκε τρα-χιά τη σκάλα και έπρόσθεσε τόν άνδρα της για να πάνε μαζί περ τό στη σχολή. Μετά ένα τέταρτο της ώρας σκαμμένη έπάνω σε άλλα δοχεία, έκόνετιζε τό ψωφο της φύλας στό έρωστήριο με την ίδια προσεκτική χειρονο-μία.
Όσο όδες έπιστημονικής έρεήνης και όσο πείσι όδες κοινωτικιστά δεν ήταν άφω-στέ. Τό θωδινό άφού κατέβηκε κατακόρυφα τό καθήμενά έβόδα στις στήλες τού βιβλί-ου τών λογαριασμών, οι όποιες έτελλοφούσαν τό πομπόκοος : « Έξοδα τού Κιουρί » και « Έξοδα της Κιουρί », ή Μαρία Κιουρί έπαυ-νε τά βιβλία της, έκαθόνταν στην μία άκρη τού λεπτού έξώλου τραπέζιού και άπεσσοφά-το άπό τη μελέτη για τις έξενέσεις της. Στην άναμνηση πλεονά τού τραπέζιου ό Πιέρ κατέ-σταν τό πρήφρημα τών βουδών εύσις πα-ράδωσαν τού νέου μαθητάρου που θα έδι-δασσε στη Σχολή της Φυσικής. Σιγά-σιγά ένωσινε τά άνωφρα μέτρα τού άνδρος της καραμμένα έπάνω της, ή Μαρία άφύνηκε τά δικιά της για να βεηθί ένα μνήμα άφής, θεαματικό και άπαισιόστηχο. Και μέσα στη σκαλίνα, ένα χαμύλο άντιφύλλιστο μεταξί τόν δύο αυτών άνδρων που άγαπώνταν. Στο παραθύρο τού δικιούου τών ύπνεχσε φως έως άφού την νύκτα και τό ρυθμικό έλεφρό-ταπο θόδημα τού γυμνασίου τών αθλητών, ή πύνη που έπρεπε στο χαρτί άναγνόντα μέσα στο χαρτί τους με τά δύο καθίσματα.

Καί τή παιδί έπαιλπο :
— Γιατί τά λές δι' αυτά, μητέρα ; Δεν θέρης λοιπόν μαζί μου σ' αυ-τή τη μεγάλη πολιτεία, για την ό-ποία τόσες φορές μού μιλήρες ;
— Δεν μπορώ, μωρό μου.
— "Οι... γιατί, μητέρα ;
— Γιατί σ' άγαπώ !
— Αλλά, μητέρα μου, ποί φαί-νεται πώς έμειναι που άγαπώνται δι τά θέλουν να χωρίζονται. Ένώ έσύ...
— Δίκορ έχετε, παιδί μου, αλλά δεν μπορώ. "Αλλοίμονο !...
— Δεν καταλαβαίνω, μητέρα μου, τί θές να πής.
— Άργότερα θα καταλάβεις. Με-νελικ, όταν θα μάθεις τόσα πράγμα-τα όσα κι' ό πατέρας σου.
Τώρα δεν τόν έβλεπε πάλι, αλλά τόν έβλεπε με τά χέρια, με τά γεί-μα, με τά μάγουλά της.
— Είπ' ό Σολομών τού φίλου.
Είπ' ό Σολομών τού χαϊδεύο... "Ω

Καί έξενέσεις για τό δόκτωμα καθηγητο-Μόνης "Εκπαίδευσης ή Μαρία ήθελε πούνη. "Ο Πιέρ, χωρίς να πη λέξη, έφρε τό ύπερφη-ρο προστατευτικό τού μαρτίου γύρω από τόν λαμό της : "Η Πολωνία σύγνης του είχε έξερσσει όλους τούς Γάλλους άναγνώντας της. Έγινώσαν στο σπίτι τους άγκαλιωμένοι και μόλις έφθασαν έφούκοσαν τά λάτγια τών ποδηλάτων τους και έτοιμωσαν τούς γυ-μνάσιους τών. Σπινόνται πάλι γι' "Οδύγη—σπετί, έξερσσησθες ! Μά ποτή εύκολα έ-διδαν τις πνευματικές και σωματικές τους δυνάμεις ! "Ακούη και στις δικασίες τους δεν ήσυχάζαν καθόλου.

"Η δεύτερη χρονιά τού γάμου τών διέφε-ρε άπό την πρώτη μονάχα στο κεφάλαιο της ύγείας της Μαρίας, ή όποια είχε άνασταθί άπό την εγκυμοσύνη της. Είχε δειήσει να γίνη μητέρα, αλλά έδουλοφούσε γιατί ήταν τόσο άρωστη και δεν μπορούσε να σταθή μπροστά στα έπιστημονικά όργανα και να με-λέτηση τόν μαθητάρικό τού γάλλους.

Παρουσόνταν σ' ένα γράμμα που έστειλε στις 2 Μαρτίου 1897, στην Κίενα, την πρι-νική της φίλη : "Ελπίσεται να άποκτήσει παι-δί και ή έλπίδα αυτή έπιδηλώνεται με τόσος σκληρό. Δύο μήνες τώρα έγω διαρκώς ζαλά-δες, όλη την ήμερα από τό πρωί έως τό βράδυ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Η συνέχεια.

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ
ΣΑΒΑ

150Ν

ΤΕΣΣΕΡΑ ποικιλιά με φο-βερά έμβολα συνοδεύουν τό βασιλικό θορυπό από κον-τά. "Ο Χαϊτζάρ μίλησε σο-στά : ή Μακέντα δεν έχει ανάγκη μου θα όδς τόν πατέρα σου, με τό στόμα μου θα τόν φιλήσης.

Και έαφνικά πιασμένη από μία παράξενη άγνοία :
— Θυμήσου τό καλά, Μενελικ !... Μουάει με την ελπίδα που είδες έπάνω τό θρόνο στο χρυσό καλέ-γη... ό ίδιος είνε... μόνο που αυτής έχει περισσότερο τό μοίσι υφαιδισμένο και πιο όπει... Φο-ράει ένα μεγάλο κατακόκκινο μαν-τώ κι' από κάτω μία γαλάζια ρού-πα. Θυμήσου τό καλά, Μενελικ.

— "Οι... θα τό θυμηθώ, μητε-ρούλα... Και πολλά θαυτολικά στα δαγύλια... δεν είν' έτσι...
— Ναι, Μενελικ, πολλά και που ριζώνουν λαμπερές φωτιές... Κι' ά-κούα... φορεί περιθέραια γύρω στο λαμό του και κάθε είδους πε-τραδιά στη ζώνη του. "Αλλά πριν άπ' όλα θυμήσου, Μενελικ, τό πρό-βλημα και κερδίσα.

Και λοιπόν, έφτασε κι' ή πιο φο-βερή και θάτερη όρα.
Πέρσσε άόρτο τό θανάσιμο τόσο άνάμεσα άπ' τά τόξα.
Κι' άνοιξε την πιο φριχτή πόλη : την πόλη που τρέχει αίμα, χωρίς να τό χύνη όδω. Την πόλη της καρδιάς.

Έστρεψε ή όρα τού χορηκού τών χορηγιών !...
Τά πλοία ξεφούκωναν τό φορτίο τους : άνθρώπους, σιλάδους, ζώα, κάσες από όδρα, που θα συνό-δευαν τόν Μενελικ στην "Ιερουσα-λήμ.

Σέ λίγο τά στρατεύματα έχων παραταγμένη στην προκίμια, περι-μύοντες την άποδίδοση τού πρίγκιπα. Οι σωματωμάδες τού Μενελικ πήραν θέσι και περιμένον στη δό-κα που θα τόν φέρη. Περιμένον...
Όταν άπτόν τόν καιρό ή Μακέν-τα όλόφρη στην κοιναστή, κρατούν-τας άπ' τό χέρι τόν Μενελικ, πού κι' αυτός, παίρνοντας τη δύσηση σσάν της μητέρας, φαίνεται να πε-ριμένη.

Και έαφνικά ή μητέρα τών τών σπινόντε τόν άέρα με τά χέρια της, σε τόσος που τίποτα άλλο να μη διέ-ση ή μικρή μορφή τόν, παρά τόν σπινόν τού βασιλείου τού Σολομών-τος :
— "Ω, γιέ μου, φώναζε, ός σε κυττάει για ύστερη φορά ός σε έ-πονησάσσο, όσοι άποδίδονται στο Ταντίμ τόν πατέρα σου... ό !... να !... γαι... είναι ό Σολομών που δέλετο μέμ' στα μάτια σου !... Είθε τό δύσ σας πρόσωπα να μένουν για πολύ μπροστά μου, καθώς ό ήλιος μένει μακριά άπ' τά διέφρα έμεινουν που στήλκωναν τά μάτια τους για μία στιγμή πάνω σου ! Είσαι τόσο όμορ-φο, άνόρ, μου !

Και τό παιδί έπαιλπο :
— Γιατί τά λές δι' αυτά, μητέρα ; Δεν θέρης λοιπόν μαζί μου σ' αυ-τή τη μεγάλη πολιτεία, για την ό-ποία τόσες φορές μού μιλήρες ;
— Δεν μπορώ, μωρό μου.
— "Οι... γιατί, μητέρα ;
— Γιατί σ' άγαπώ !
— Αλλά, μητέρα μου, ποί φαί-νεται πώς έμειναι που άγαπώνται δι τά θέλουν να χωρίζονται. Ένώ έσύ...
— Δίκορ έχετε, παιδί μου, αλλά δεν μπορώ. "Αλλοίμονο !...
— Δεν καταλαβαίνω, μητέρα μου, τί θές να πής.
— Άργότερα θα καταλάβεις. Με-νελικ, όταν θα μάθεις τόσα πράγμα-τα όσα κι' ό πατέρας σου.
Τώρα δεν τόν έβλεπε πάλι, αλλά τόν έβλεπε με τά χέρια, με τά γεί-μα, με τά μάγουλά της.
— Είπ' ό Σολομών τού φίλου.
Είπ' ό Σολομών τού χαϊδεύο... "Ω

Καί έξενέσεις για τό δόκτωμα καθηγητο-Μόνης "Εκπαίδευσης ή Μαρία ήθελε πούνη. "Ο Πιέρ, χωρίς να πη λέξη, έφρε τό ύπερφη-ρο προστατευτικό τού μαρτίου γύρω από τόν λαμό της : "Η Πολωνία σύγνης του είχε έξερσσει όλους τούς Γάλλους άναγνώντας της. Έγινώσαν στο σπίτι τους άγκαλιωμένοι και μόλις έφθασαν έφούκοσαν τά λάτγια τών ποδηλάτων τους και έτοιμωσαν τούς γυ-μνάσιους τών. Σπινόνται πάλι γι' "Οδύγη—σπετί, έξερσσησθες ! Μά ποτή εύκολα έ-διδαν τις πνευματικές και σωματικές τους δυνάμεις ! "Ακούη και στις δικασίες τους δεν ήσυχάζαν καθόλου.

"Η δεύτερη χρονιά τού γάμου τών διέφε-ρε άπό την πρώτη μονάχα στο κεφάλαιο της ύγείας της Μαρίας, ή όποια είχε άνασταθί άπό την εγκυμοσύνη της. Είχε δειήσει να γίνη μητέρα, αλλά έδουλοφούσε γιατί ήταν τόσο άρωστη και δεν μπορούσε να σταθή μπροστά στα έπιστημονικά όργανα και να με-λέτηση τόν μαθητάρικό τού γάλλους.

Παρουσόνταν σ' ένα γράμμα που έστειλε στις 2 Μαρτίου 1897, στην Κίενα, την πρι-νική της φίλη : "Ελπίσεται να άποκτήσει παι-δί και ή έλπίδα αυτή έπιδηλώνεται με τόσος σκληρό. Δύο μήνες τώρα έγω διαρκώς ζαλά-δες, όλη την ήμερα από τό πρωί έως τό βράδυ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Η συνέχεια.

ΜΑΚΕΝΤΑ

Τό πολύκροτο έργο τού Αιθίοπος πρίγκιπος ΓΙΑΚΟΥΜΠ

σάρα της σάρκας μου, με τά μάτια μου θα όδς τόν πατέρα σου, με τό στόμα μου θα τόν φιλήσης.

Και έαφνικά πιασμένη από μία παράξενη άγνοία :
— Θυμήσου τό καλά, Μενελικ !... Μουάει με την ελπίδα που είδες έπάνω τό θρόνο στο χρυσό καλέ-γη... ό ίδιος είνε... μόνο που αυτής έχει περισσότερο τό μοίσι υφαιδισμένο και πιο όπει... Φο-ράει ένα μεγάλο κατακόκκινο μαν-τώ κι' από κάτω μία γαλάζια ρού-πα. Θυμήσου τό καλά, Μενελικ.

— "Οι... θα τό θυμηθώ, μητε-ρούλα... Και πολλά θαυτολικά στα δαγύλια... δεν είν' έτσι...
— Ναι, Μενελικ, πολλά και που ριζώνουν λαμπερές φωτιές... Κι' ά-κούα... φορεί περιθέραια γύρω στο λαμό του και κάθε είδους πε-τραδιά στη ζώνη του. "Αλλά πριν άπ' όλα θυμήσου, Μενελικ, τό πρό-βλημα και κερδίσα.

Και λοιπόν, έφτασε κι' ή πιο φο-βερή και θάτερη όρα.
Πέρσσε άόρτο τό θανάσιμο τόσο άνάμεσα άπ' τά τόξα.
Κι' άνοιξε την πιο φριχτή πόλη : την πόλη που τρέχει αίμα, χωρίς να τό χύνη όδω. Την πόλη της καρδιάς.

Έστρεψε ή όρα τού χορηκού τών χορηγιών !...
Τά πλοία ξεφούκωναν τό φορτίο τους : άνθρώπους, σιλάδους, ζώα, κάσες από όδρα, που θα συνό-δευαν τόν Μενελικ στην "Ιερουσα-λήμ.

Σέ λίγο τά στρατεύματα έχων παραταγμένη στην προκίμια, περι-μύοντες την άποδίδοση τού πρίγκιπα. Οι σωματωμάδες τού Μενελικ πήραν θέσι και περιμένον στη δό-κα που θα τόν φέρη. Περιμένον...
Όταν άπτόν τόν καιρό ή Μακέν-τα όλόφρη στην κοιναστή, κρατούν-τας άπ' τό χέρι τόν Μενελικ, πού κι' αυτός, παίρνοντας τη δύσηση σσάν της μητέρας, φαίνεται να πε-ριμένη.

Και έαφνικά ή μητέρα τών τών σπινόντε τόν άέρα με τά χέρια της, σε τόσος που τίποτα άλλο να μη διέ-ση ή μικρή μορφή τόν, παρά τόν σπινόν τού βασιλείου τού Σολομών-τος :
— "Ω, γιέ μου, φώναζε, ός σε κυττάει για ύστερη φορά ός σε έ-πονησάσσο, όσοι άποδίδονται στο Ταντίμ τόν πατέρα σου... ό !... να !... γαι... είναι ό Σολομών που δέλετο μέμ' στα μάτια σου !... Είθε τό δύσ σας πρόσωπα να μένουν για πολύ μπροστά μου, καθώς ό ήλιος μένει μακριά άπ' τά διέφρα έμεινουν που στήλκωναν τά μάτια τους για μία στιγμή πάνω σου ! Είσαι τόσο όμορ-φο, άνόρ, μου !

Και τό παιδί έπαιλπο :
— Γιατί τά λές δι' αυτά, μητέρα ; Δεν θέρης λοιπόν μαζί μου σ' αυ-τή τη μεγάλη πολιτεία, για την ό-ποία τόσες φορές μού μιλήρες ;
— Δεν μπορώ, μωρό μου.
— "Οι... γιατί, μητέρα ;
— Γιατί σ' άγαπώ !
— Αλλά, μητέρα μου, ποί φαί-νεται πώς έμειναι που άγαπώνται δι τά θέλουν να χωρίζονται. Ένώ έσύ...
— Δίκορ έχετε, παιδί μου, αλλά δεν μπορώ. "Αλλοίμονο !...
— Δεν καταλαβαίνω, μητέρα μου, τί θές να πής.
— Άργότερα θα καταλάβεις. Με-νελικ, όταν θα μάθεις τόσα πράγμα-τα όσα κι' ό πατέρας σου.
Τώρα δεν τόν έβλεπε πάλι, αλλά τόν έβλεπε με τά χέρια, με τά γεί-μα, με τά μάγουλά της.
— Είπ' ό Σολομών τού φίλου.
Είπ' ό Σολομών τού χαϊδεύο... "Ω

Καί έξενέσεις για τό δόκτωμα καθηγητο-Μόνης "Εκπαίδευσης ή Μαρία ήθελε πούνη. "Ο Πιέρ, χωρίς να πη λέξη, έφρε τό ύπερφη-ρο προστατευτικό τού μαρτίου γύρω από τόν λαμό της : "Η Πολωνία σύγνης του είχε έξερσσει όλους τούς Γάλλους άναγνώντας της. Έγινώσαν στο σπίτι τους άγκαλιωμένοι και μόλις έφθασαν έφούκοσαν τά λάτγια τών ποδηλάτων τους και έτοιμωσαν τούς γυ-μνάσιους τών. Σπινόνται πάλι γι' "Οδύγη—σπετί, έξερσσησθες ! Μά ποτή εύκολα έ-διδαν τις πνευματικές και σωματικές τους δυνάμεις ! "Ακούη και στις δικασίες τους δεν ήσυχάζαν καθόλου.

"Η δεύτερη χρονιά τού γάμου τών διέφε-ρε άπό την πρώτη μονάχα στο κεφάλαιο της ύγείας της Μαρίας, ή όποια είχε άνασταθί άπό την εγκυμοσύνη της. Είχε δειήσει να γίνη μητέρα, αλλά έδουλοφούσε γιατί ήταν τόσο άρωστη και δεν μπορούσε να σταθή μπροστά στα έπιστημονικά όργανα και να με-λέτηση τόν μαθητάρικό τού γάλλους.

Παρουσόνταν σ' ένα γράμμα που έστειλε στις 2 Μαρτίου 1897, στην Κίενα, την πρι-νική της φίλη : "Ελπίσεται να άποκτήσει παι-δί και ή έλπίδα αυτή έπιδηλώνεται με τόσος σκληρό. Δύο μήνες τώρα έγω διαρκώς ζαλά-δες, όλη την ήμερα από τό πρωί έως τό βράδυ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Η συνέχεια.

Καί έξενέσεις για τό δόκτωμα καθηγητο-Μόνης "Εκπαίδευσης ή Μαρία ήθελε πούνη. "Ο Πιέρ, χωρίς να πη λέξη, έφρε τό ύπερφη-ρο προστατευτικό τού μαρτίου γύρω από τόν λαμό της : "Η Πολωνία σύγνης του είχε έξερσσει όλους τούς Γάλλους άναγνώντας της. Έγινώσαν στο σπίτι τους άγκαλιωμένοι και μόλις έφθασαν έφούκοσαν τά λάτγια τών ποδηλάτων τους και έτοιμωσαν τούς γυ-μνάσιους τών. Σπινόνται πάλι γι' "Οδύγη—σπετί, έξερσσησθες ! Μά ποτή εύκολα έ-διδαν τις πνευματικές και σωματικές τους δυνάμεις ! "Ακούη και στις δικασίες τους δεν ήσυχάζαν καθόλου.

"Η δεύτερη χρονιά τού γάμου τών διέφε-ρε άπό την πρώτη μονάχα στο κεφάλαιο της ύγείας της Μαρίας, ή όποια είχε άνασταθί άπό την εγκυμοσύνη της. Είχε δειήσει να γίνη μητέρα, αλλά έδουλοφούσε γιατί ήταν τόσο άρωστη και δεν μπορούσε να σταθή μπροστά στα έπιστημονικά όργανα και να με-λέτηση τόν μαθητάρικό τού γάλλους.

Παρουσόνταν σ' ένα γράμμα που έστειλε στις 2 Μαρτίου 1897, στην Κίενα, την πρι-νική της φίλη : "Ελπίσεται να άποκτήσει παι-δί και ή έλπίδα αυτή έπιδηλώνεται με τόσος σκληρό. Δύο μήνες τώρα έγω διαρκώς ζαλά-δες, όλη την ήμερα από τό πρωί έως τό βράδυ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Η συνέχεια.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡ-ΓΗΜΑ ΘΥΡΑΩΝ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗ-ΜΑΤΟΣ

τον τεσσάρων δριζόντων μέσα στα έξη αυτά χρόνια !... Τό λαμό πρό-σώπ το φανόταν να μην πηγαίνη με την κατάκτηση γενεάς του, που χρυσόταν τό χρώμα της στις σο-φές βαφές. Και συχνά ύπόφερε σε άσπετό μέρος τού κομπού του.

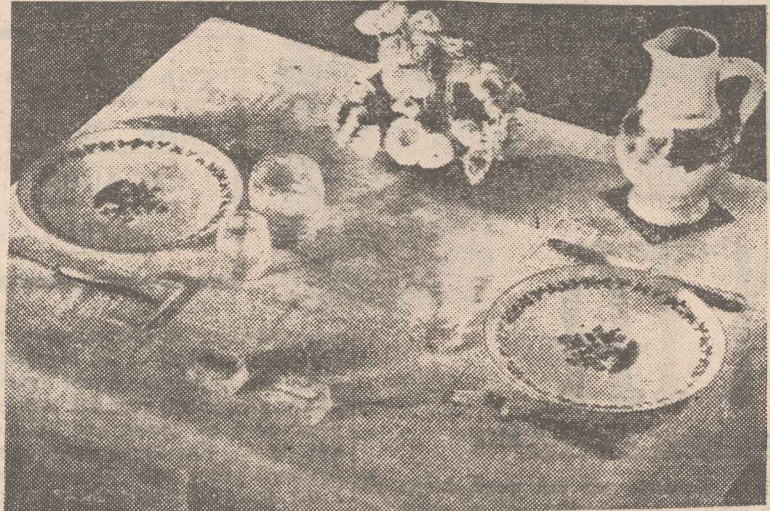
Γιατί ποί δημήτριο εινε φοβερό-τερο άπό την άγνοια που έινε στην καρδιά ή άπουσία της άγαπη-μένης ;
Πολλές όρες κάθε μέρα τις περ-νούσε στο περλίτερο τόν σόφονισ ήζον, τό σπίτι που άγαπώσε ν' ά-πομονώνεται για να συνθέτη τούς ψαλμούς του. Κι' έκει διδύχονταν στο θαυμαστό τόν άγαλματόν, που παρίσταναν ή Μακέντα σ' όλες τις στάσεις. Και για γάνη ή απάτηση τίποτα τό είχε γνύσει με πολήμια θράση στα χρόνια που προτι-μώσε ή άγαπημένη. Νά την ή Μα-κέντα, όσος τού έμαρτυρούσε για πρώτη φορά με την πράσινη και ιό-χρονη ρούπα της, σάν τό φτέριμα τού παγωνιού... Νά την με κο-στοίμι χρυσότρες, μοσχογυνη κάθε άπ' τά διαμάντια... Νά την ντυμένη με τις έφά όρμεις την ήμερα τών γάμων της : την άμνια, την έφ-σση, την μούδι, την κέτανη... Πε-ρισσότερο άπ' όλα τ' άλλα προτι-μώσε αυτό τό άγαλμα ό Σολομών. Τού άρεσε να τό ντύνη μόνος του κι' ήταν τόσο όμορφα πιασμένο τό κερλί και τόσο περιφρα χροματι-σμένο, που έρελόνταν τόσες φορές κι' έρενε τά γαίλια τού πάνω του. "Αλλά όταν ένωσινε την καρδιά τού έγγηου έβόλου συνέχεται.

Πολλές φορές τό είχαν ός σ' αυ-τή την παράξενη σσάν κι' άφώσος άρχιζαν να διειδίδονται φήμες πώς ό Σολομών λάτρευε τά είδωλα. "Οι πόσο λοιπόν τό είχε διαφθείρει έ-κείνη ή έσση. Και μ' αυτή την έ-διόνηση πόση ό χρυσός βασιλέας της "Ιουδαίας είχε κάνει ένα παιδί ! "Όχι, όχι, τό παρτίκοστο. Μενε-λίκ, δεν μπορούσε παρά γάνη ένα νέος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΤΟ ΣΤΟΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

ΜΙΑ από τις πιο γλυκές και ευχάριστες ώρες του σπιτιού είναι η ώρα του τραπέζιου. Γι' αυτό η κάθε οικοδέσποινα πρέπει να δίνει μεγάλη

σημασία στην ώρα αυτή, που θα οργανωθεί όλη η οικογένεια και να κάνει την απόφαση γλυκιά και ευχάριστη μέσα στην οποία να ξεχνούνται οι καθημερινές έγνοιες της ζωής.

Την γλυκιά αυτή απόφαση θα

χαρά και κέφι στον κοινοποιημένο σύζυγο, που έρχεται από τη δουλειά του.

Το τραπέζι ανήκει να είναι πάντα καθαρό και καλοσυναιτημένο. Πόσο δε χαριτωμένα είναι τα χρωματιστά και τα έμπροσθεν με λουλούδια

τραπέζι ανήκει να είναι πάντα καθαρό και καλοσυναιτημένο. Πόσο δε χαριτωμένα είναι τα χρωματιστά και τα έμπροσθεν με λουλούδια

Μια άλλη επίσης σοβαρή φροντίδα είναι το καλοσυναιτημένο φρεσκό. Όσο και από καιρό είναι, θα το φάτε με μεγαλύτερη όρεξη όταν το παρουσιάσετε καλά περιποιημένο με φρέσκα φρούτα σαλάτας. Την ώρα του τραπέζιού μην πα-

ραμαλείτε την τουαλέτα σας και το κεντήμα σας και μη συζητείτε για τις έγνοιες σας και τις καθημερινές στενοχώριες σας. Μεικείτε για ευχάριστα πράγματα, γιατί η ώρα αυτή πρέπει να είναι η ώρα της χαράς και της οικογενειακής ναλής.

Η Ύγιεινή Διαιτητική

Όπως είπαμε και στο περασμένο φύλλο, δεν είναι βλαβερό από καιρού σε καιρού ν' αφήνουμε την αυστηρή διαίτα. Γι' αυτό σας δίνουμε πάλι συνταγές κατάλληλες γι' αυτές τις μέρες.

ΧΟΙΡΟΥ ΚΕΦΑΛΗ ΠΗΚΤΗ

Αφήνουμε πρώτα την κεφαλή μέσα σε κρύο νερό 2-3 ώρες για να αποξηρήσει και καθαρίσουμε εντελώς από τα αίματά της. Κατόπιν την βάζουμε με βράση και αφού την ελαφρώσουμε, αίματος λίγα χόρτα, 2-3 γαρύφαλα, λίγα σπαρτιά πιπέρη, ένα φύλλο δάφνη και αλάτι. Αφού βράση την στραγγίζουμε από φιλό τρυπητό και βάζουμε το ζουμί να σιγοβράζει έως ότου μείνει όσο χρειάζεται για να γεμίσει τρεις φορές και ελκύνουμε τότε μέσα το ζουμί πέντε λεμονιών.

Αφού η κεφαλή μισοξηρήσει, ξεκοκοιλιάμε καλά τα ψαχιά κρέατα, την γλώσσα, τα μάτια και το δόρυ. Τα κόπουμε σε μικρά κομμάτια, προσθέτουμε λίγα άγγουράκια τριμμένα και δυο-τρία αυγά σφιγμένα σε φέτες, τα αλάτωμε με καλή αλάτι. Τα βάζουμε σε φούρνο και ορίχουμε το ζουμί. Τοποθετούμε τις φέτες στο φρυγείο ή σε ψυγείο μερος για να πήξη η πυρή.

ΟΡΝΙΘΑ ΚΟΚΚΙΝΙΣΤΗ ΚΑΤΕΑΡΟΛΑΣ

Για την κοκκινιστή χρειάζεται τραπέζι και παχιά δονάτα. Την καθαρίζουμε, την φεύουμε, την αλείφουμε με λαμόνι, την αλάτωμε με καλή αλάτι και την βάζουμε να κοκκινισθεί σε κατσαρόλα με 2-3 κουταλιές βούτυρο και προσέχουμε να πάρει χρώμα σε όλες τις πλευρές. Πριν κοκκινισθεί καλά, προσθέτουμε λίγο κρεμμύδι φιλοκομμένο, επίσης και λίγα φιλοκομμένα χόρτα (καρότο, σέλινο, μαϊντανό), ώστε μαζί με την δονάτα να κοκκινισθούν και τα χόρτα. Αφού κοκκινισθούν όλα καλά, ελκύνουμε ένα ποτήρι κρύο νερό, λίγο νερό και άρωμα ντομάτας πουρέ ή φρέσκιες ντομάτες κομμένες σε μικρές φέτες και λίγο αλάτι.

Σκεπάζουμε την κατσαρόλα και αφήνουμε την δονάτα να σιγοψηθεί. Αν χρειάζεται, προσθέτουμε ακόμα λίγο νερό ή κρασί.

Αφού ψηθεί, στραγγίζουμε την σάλτσα από τρυπητό και πιέζουμε τα χόρτα για να λυώσουν. Την σάλτσα αυτή την αναβάζουμε στη φωτιά να πάρει μια-δυο βράσεις, βάζουμε την δονάτα μέσα για να διατηρηθεί ζεστή. Την σερβίρουμε με πατάτες τηγανητές ή πουρέ.

ΓΑΛΑΤΟΜΠΟΥΡΕΚΟ

Δόσεις για μικρό ταψί.
1 δόξ γάλα.
35 δράχμια σιμιγδάλι.
150 δράχμια ζάχαρη.
6 αυγά διπλότυπα.
60-75 δράχμια βούτυρο.
Αρώμα βανίλιας ή φλοδά λεμονιού.
18-20 φύλλα του μπακαλά, 300 δράχμια ζάχαρη με μισή ανά νερό για το σιρόπι.

Εκτέλεσις
Μέσα σε μία κατσαρόλα δουλεύουμε τα αυγά με την ζάχαρη. Έπειτα ελκύνουμε το άρωμα, λίγο σιμιγδάλι και το γάλα ζεστό και προσθέτουμε το υπόλοιπο σιμιγδάλι. Τα βάζουμε στη φωτιά και τα ανακατεύουμε καλά έως ότου ψηφεί ή κρέμα. Την αφήνουμε έπειτα να μισοξηρήσει και την ανακατεύουμε κάθε τόσο για να μη στεγνώσει κρούστα. Όταν μισοξηρήσει θα της προσθέσουμε 2-3 κουταλιές φρέσκο βούτυρο αλάτο. Σε ένα μέτριο ταψί στρώνουμε 8-10 φύλλα, κάθε φύλλο δε το αλείφουμε καλά με βούτυρο. Στρώνουμε έπειτα την κρέμα και κατόπιν βάζουμε τα υπόλοιπα φύλλα και αλείφουμε κάθε φύλλο με βούτυρο. Το ψήνουμε σε μέτριο φούρνο 40-45 λεπτά.

Crayon et Fard en Crème

2
μεχέδρη

4
χρώματα
ανεξίτηλα

Διαρρακεάζονται
υπό τον λαϊκισμό
"Ελεγχον του Τέχνη"
"Αρχιτροπών των
Σ.Ε.Κ. κ. Θ.Σ.Κ.Α.Σ.Η."

Dr. Thomas

S.A. DES PRODUITS DE BEAUTÉ MODERNE
GEN. ANT. ΠΕΡΙΑ: Α. ΚΑΛΟΓΙΑΝΙΔΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ 215 ΤΗΛ. 23-246

ΧΡΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ
ΜΑΓΕΜΜΕΝΗ ΠΑΛΕΤΤΑ

POMP

Ότι όμορφα προ-

BALLET

σθεται το μακιγιά-

ENCHANTE

ρισμα στο πρόσω-

GRANDEUR

πό σας άλλο τόσο

GAIETY

και τα νέα χρώμα-

BRAVO

τα στα πόδια σας

KAYSER

ΕΡΜΟΥ 30 - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Παιδική ευφύια

Πρωτοχρονιάτικες κλεψιές

Η σασκούλα του "Αη-Βασίλη"

Πρακτική στακτοδόχη

—Τι σοφός, Γιαννάκη, και μοδερ-
νες σπάνια τους φίλους σου;
—Σας! Μανούλα, δα κοιμούνται οι
πρες μαζί μου. Έτσι ο "Αγιο-Βασίλης"
θα νομίζει πως είμαστε τέσσερα παιδιά
και θα φέρη πολλά δώρα!

—Σας βεβαίω, κύριε αστυνόμας,
είμαι ο "Αγιο-Βασίλης".

—Και τώρα που τα χάρισα όλα,
ποιός θα μου χάριση κι' εμένα κάτι;

—Επειδή ο κύριος είναι αδόξωτος,
η κυρία σκέφτηκε να του προσφέρει
για πρωτοχρονιάτικο δώρο την πρακτι-
κή αυτή στακτοδόχη.

Το διαμάντι
της Έλληνικής
Καϊνοβιομηχανίας

Είναι τα νέα διαμάντια
Αγρινίου Α.ΣΙΓΑΛΑ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΤΙ ΕΙΝ' Ο ΕΡΩΣ;
ΕΓΩΪΣΜΟΣ Ή ΘΥΣΙΑ;

ΣΥΝΕΚΙΛΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 11ης ΣΕΛΙΑΣ
μήνους, πως ερχόμουνε εκ μέρους του
περιοδικού μου.

Όταν άκουσε το ερώτημά μου έμει-
νε για αρκετή ώρα σιωπηλή και σε-
πτική, κοιτάζοντας τα δαχτυλίδια
που σχημάτιζε ο καρπός του στήθους
της, καθώς ανέβαινε προς το θαλά-
σσιον διακοσμημένο ταβάνι του μικρού
καφέ σαλονιού.

—Τότερα είπα:
—Θυσιό, ασφαλις και πρό πάντων
στο πνεύμα και στην καρδιά των γυ-
ναϊκών. Έχουμε όλες αυτή την τάση
προς τη θυσία. Σ' αυτό το ζήτημα εί-
μαστε —οι γυναίκες— πιο συνειδη-
τές, πιο συνειδητές απ' τους άν-
δρες... Η θυσία άλλως τε για μία
είναι τόσο φυσική, όσο είναι σπάνιο το
φαινόμενο της ακεφούς έκτασης της
της από εκείνον για τον οποίο τι-
νεται.

—Αν θέλετε λοιπόν, για να κα-
ταλήξουμε κάπου, η γνώμη μου είναι
πως για τη γυναίκα ο έρωτας είναι
καμμένη από θυσία και για τον άν-
δρα από εγωισμό. Είναι πιθανόν να
μη συμφωνήτε μ' αυτό που λέγω, αλ-
λά είναι πάντως η γνώμη μου.

—Λοιπόν είπατε: θυσία για τη γυ-
ναίκα, εγωισμός για τον άνδρα...
—Ακριβώς... Ήδη έχουν άλλως τε
πείρα και τόσα παραδείγματα και η
ζωή μας δίνει κάθε μέρα τόσα, ώστε
δεν είπα ποτέ λάθος αντίθετη απ'
αυτή, θα μπορούσε να ευσταθή. Δε
συμφωνείτε...

Καταλαβαίνοντας πως ήταν άδια-
κρισία μου να μείνω, σπρώχνει. 'Αλ-
λ' έχουμε ένα σιωπηρό χαρτελάκι και
σε λίγο βρίσκουμε στο δρόμο...
ZANN POMHEN

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΟΠΤΙΚΗΣ-ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΟΡΕ

Ο άνα την Ελλάδα και τα Βαλ-
κάνια μεγαλύτερος Οίκος Κοπι-
τικής-Ραπτικής 'Ορέ, διευθυνόμενος
προσωπικώς από το κύριον και
τίς κυρία 'Ορέ, άμφότερον διπλω-
ματούχοι της Ακαδημίας Συντετα-
γέ ΚΑΝΟΝ των Παρισίων, φέρει
εις γνώσιν του άξιότιμου Περιοδικού
Κοινοῦ ότι, διά την εξυπηρέτησιν
του Ίδρυμας ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ε-
πὶ τῆς οδοῦ Ἀλκαίδου 170 και
ἀπὸ τῆς προσωπικῆς διευθύνσεως τοῦ
ιδίου κ. 'Ορέ, ἐπὶ ἐνδεκατίαν ε-
δικαιώματος εἰς Παρίσιον, Λονδί-
νον και Ἀθήνας, και ὑπὸ τὴν κα-
θοδήγησιν πεπειρωμένων ραπτειῶν
ειδικευμένων παρ' αὐτοῦ.

Αἱ κοπιότητες τοῦ Ὑποκαταστή-
ματος Περιοδῶς θα διδάσκονται και
θα ἐκτελούνται, ὅπως και εἰ με-
θυσίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ αὐτὰ με-
θυσίας κοπιτικῆς — ραπτικῆς και ε-
φαρμογῆς ὑπὸ τοῦ ιδίου κ. 'Ορέ καὶ
τοὺς αὐτοὺς ὁρους τοῦ Κεντρικοῦ.
Ζητήματα ἐνταύθα κανονισμῶν. Ἀ-
ποστέλλεται δωρεάν. Περιέχει δωρε-
ὰς πρόγραμμα και ἀντίγραφα εἰ-
σαγωγῆς διδασκασίον διπλωματίον
και πλεον τελεσιουργησίων μαθη-
τῶν μετὰ τὸν ἐπιβάν διευθύν-
σεων και φωτογραφίαν τῶν.

Ἀποδίδειν δωρεάν ὅτι τὰ ἐν τῇ
κανονισμῶν εἰσαγωγῆς ἐπιμορφω-
θῶσιν εἰς τὰς ἀνάγκαις αὐτῶν ἀνα-
ρῶμενος ἐμπειρίας.

HAUTE COUTURE

Ἐν τῷ Ὑποκαταστήματι Περιο-
δῶς λειτουργεῖ τμήμα δι' Haute
Couture και δεχεται ὑφάσματα
πρὸς ραφήν.

Διαρρηξὶς ὑφάσματος ἐνταύθα προ-
σέγγον και παλίων, με τιμὰς ἐξυ-
ποκατάστατος Μπαμπούνας και Ἀλκα-
ιδίου (γυναικῶν).
Παλιόν — Κροκί — Φιγούρινα.
Πόλινος χονδρική και λιανική.
Ἡμετέρο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀπὸ
21ης Δεκεμβρίου.
Ἐγγράμμι ἀπὸ σήμερον εἰς τὸ
Κεντρικόν, ἐν Ἀθήναις. Περιοδῶς
44. Τηλέφ. 26.391.